

LUDAS

M

A

T

Y

I

MEGYEI KÖNYVTÁR
USVÁR

„FÜGGETLEN” SZERKESZTŐ

– Ha tényleg az MDF-től lopta, akkor közöljük

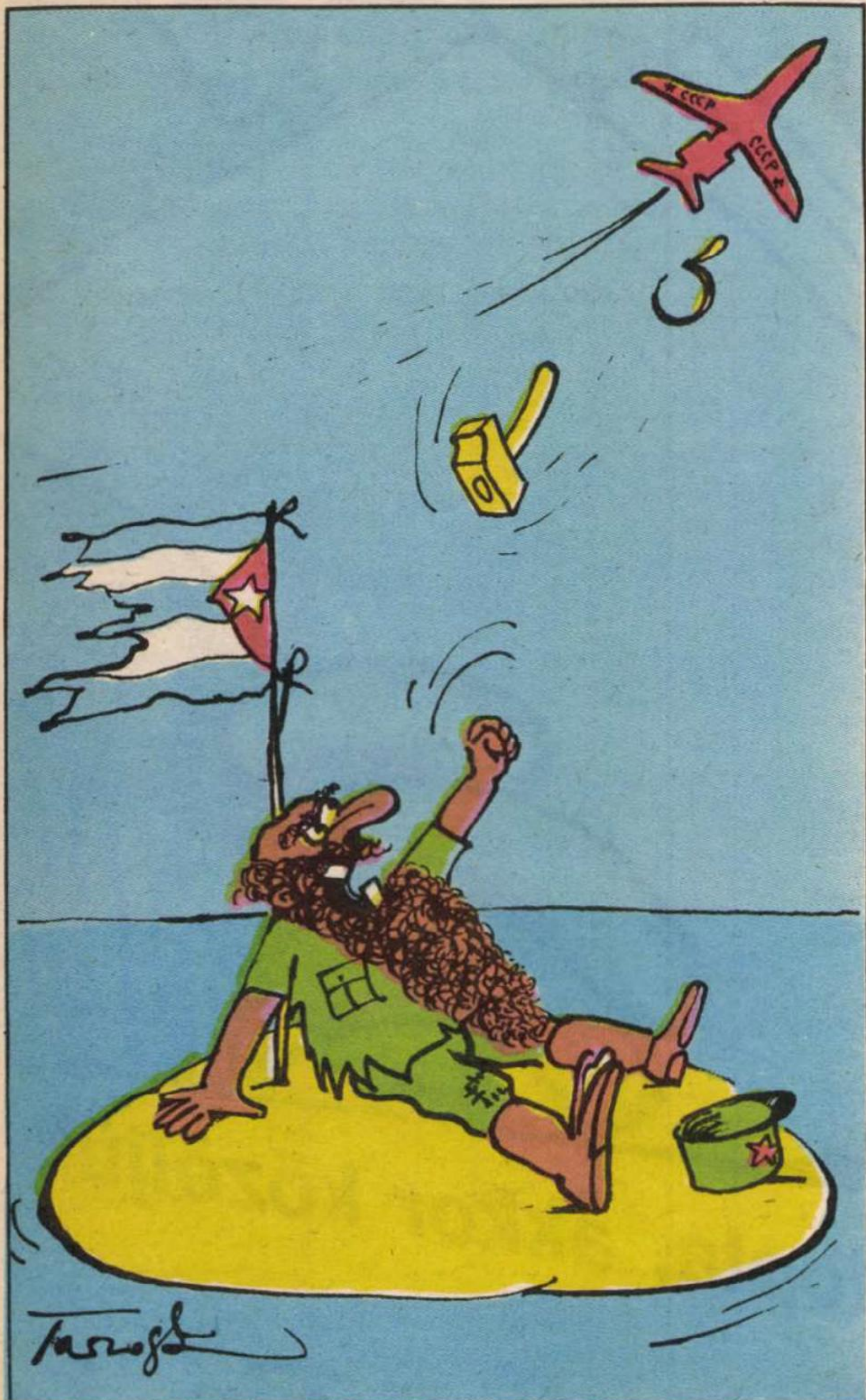
Bánó

Kubai demokraták az MDF-nél

– S ha majd kormányra kerültek, nektek is lesz demokratikus ellenzékek...

BÚCSÚAJÁNDÉK

HULLÓ CSILLAG

KUBAI CSAPATKIVONÁS

Egyesek
kifogásolják
Borisz Jelcin
„túlhatalmát”
CSAK
AZTÁN
IDEJÉBEN
HAGYJA
ABBA!

'89 SZABADSÁGA, Ó JESZ!

Olvasom a Beszélőben, hogy a belügyi vezetők nem nézik jó szemmel a rendőrök párttagságát, ugyanakkor a szakállas rendőröket sem kedvelik, és emiatt várható, hogy borotvált pártönkivüliek vigyázzák a rendet, keményen dacolva az egysülési törvénnyel és az alkotmánnyal. Az ismeretlenül is szimpatikus gloszsaíró ezzel a költői kérdéssel zárja bátor sorait: „Maradt-e még egy szőrszálnyi '89 szabadságából?”

Puszi neked, te kis cuki, amiért feltetted ezt a briliáns kérdést – mondanám, ha olyan volnék, amilyen nem vagyok. Ettől függetlenül a kérdés nagyon izgalmas, bár a magam részéről másként adtam volna hangot nosztalgikus vágyaimnak. Például ábrándosan: '89 szabadsága, ah, merre kószálsz? Esetleg sóvárogva: '89 szabadsága, mikor jövelsz vissza hozzánk? Netán dévajkodva: '89 szabadsága, te kis huncut, bújj elő, mert megharaplak! Persze, ez csupán ízlés dolga, hiszen a lényeg az az, hogy '89-

ben ugyebár szabadok voltunk. Szabadon gyönyörködhattunk a szovjet katonákban, bízhattunk a visszarendeződésben, reménykedhattunk a bőszi építkezés gyorsításában, és a vagyonátmentések sikerében. Nem volt többpártrendszer és parlamentáris demokrácia, ezzel szemben akadt néhány kétlábon járó szabadságszimbólum, szörpamaccsal a tányérsapka alatt.

Hiába, no, ma más időket élünk. De a felháborodás jogát akkor se vehetik el tőlünk! Mert én azon is fel vagyok háborodva, hogy a megborotvált rendőrt szíjakkal, csatokkal, válllapokkal elcsúfított egyenruha viselésére kötelezik. Mennyivel kellemesebb volna, már csak városképi okokból is, kifehéritett szakállú rendőröket látni, amint mikulásnak öltözve szaloncukrot osztogatnak a szabadlábon támadó garázdáknak, ezzel visszahozva akár több szőrszálnyi is '89 szabadságából.

(Bánó)

Csurka: „...ludas a tömegtájékoztatás...”

– Először teremté Isten a hat pártot, hat nap alatt. A hetedik nap pedig teremté vala a függetleneket

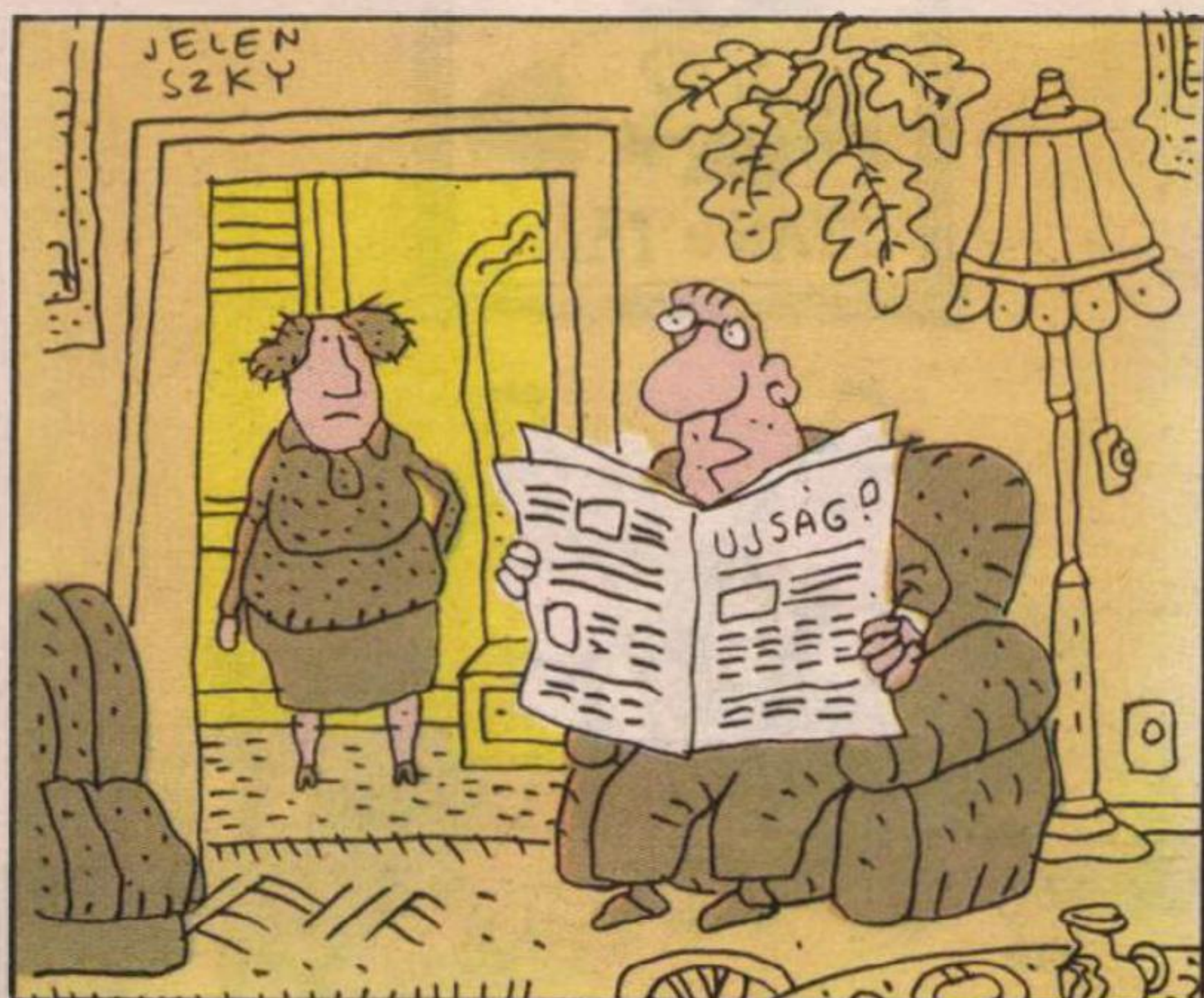
Átlagmagyar Jánosné (született Vézna Anna) letette az újságot. No nem azért, mintha éppen kiolvasta volna, hanem azért, hogy férjeura arra lépjen és ne a konyha frissen felmosott kövezetére!

Mint e röpke életképből is látható; Átlagmagyarék nagy súlyt helyeztek a sajtóra. Egészen pontosan nyolcvankét kilót, ennyit nyomott ugyanis a házigazda.

Átlagmagyarékról általánosságban elmondható, hogy az egész családra a nagyfokú információéhség a jellemző. Akár a felnőtt családtagok, akár teremtményeik érkeznek haza, első dolguk, hogy éhségük megszüntetésének lehetséges módzatai felől informálódjanak. (A családi zsargonban ezt a: „mi a kaja?” szövegű költői kérdéssel fejezik ki, jelezve ezzel, hogy az irodalmi sajtó is mindennapi betevő falat náluk!)

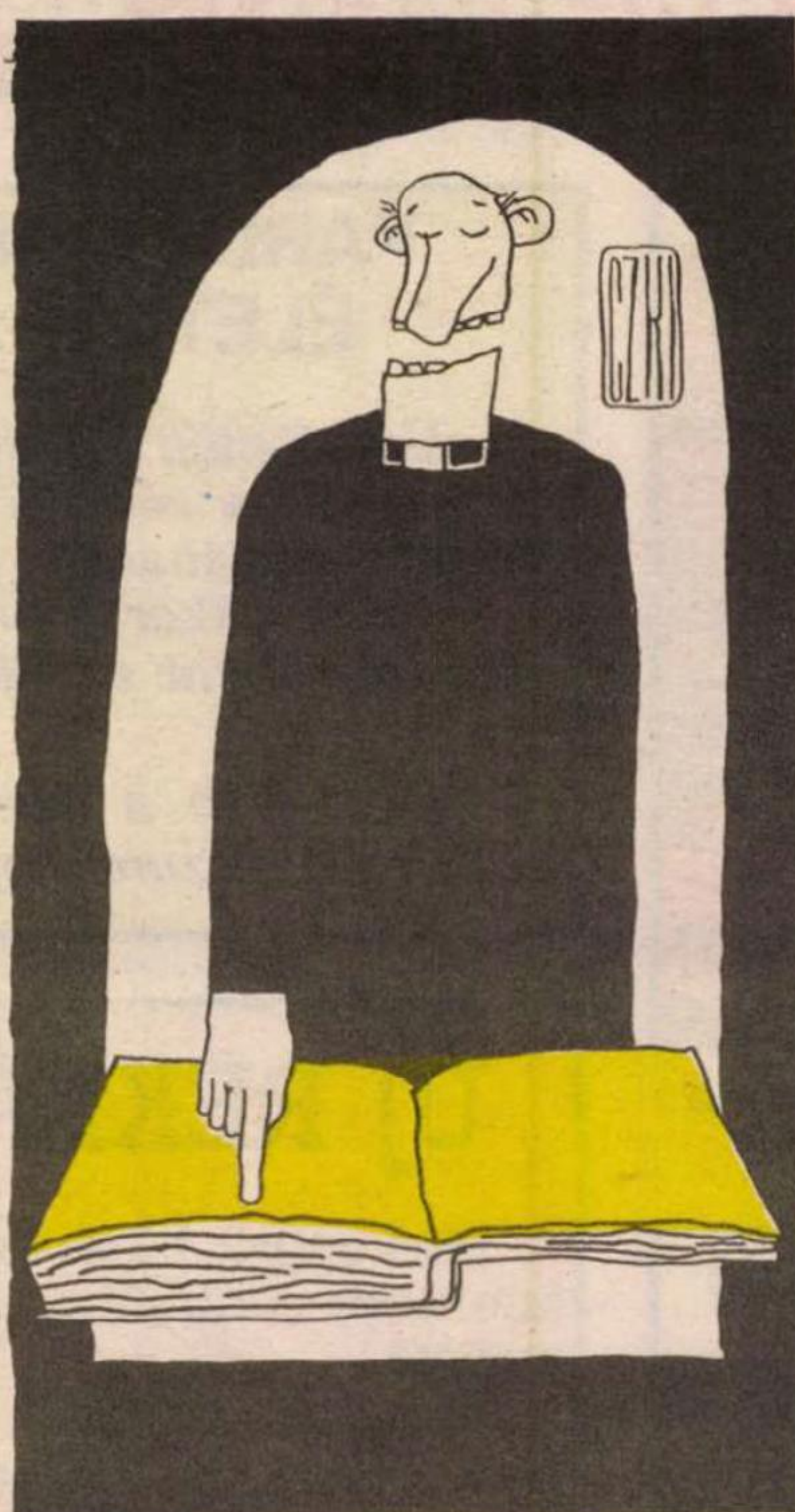
A család – múltjára visszatekintve – mindig is újságolvasó volt. Nagypapa a nemzetközi sajtóban is tájékozottnak számított, évtizedekig olvasta a Pravdat és a Komszomolszkaja Gazetát. Ez utóbbinál másabb „kaja” ugyanis nem nagyon került az öregbe, míg a szibériai sztyeppéken malenkij robotolt.

Mindezek után nem csoda, hogy az Átlagmagyar családot érte a leghamarabb rohanó századunk nagy eseménye az „információ

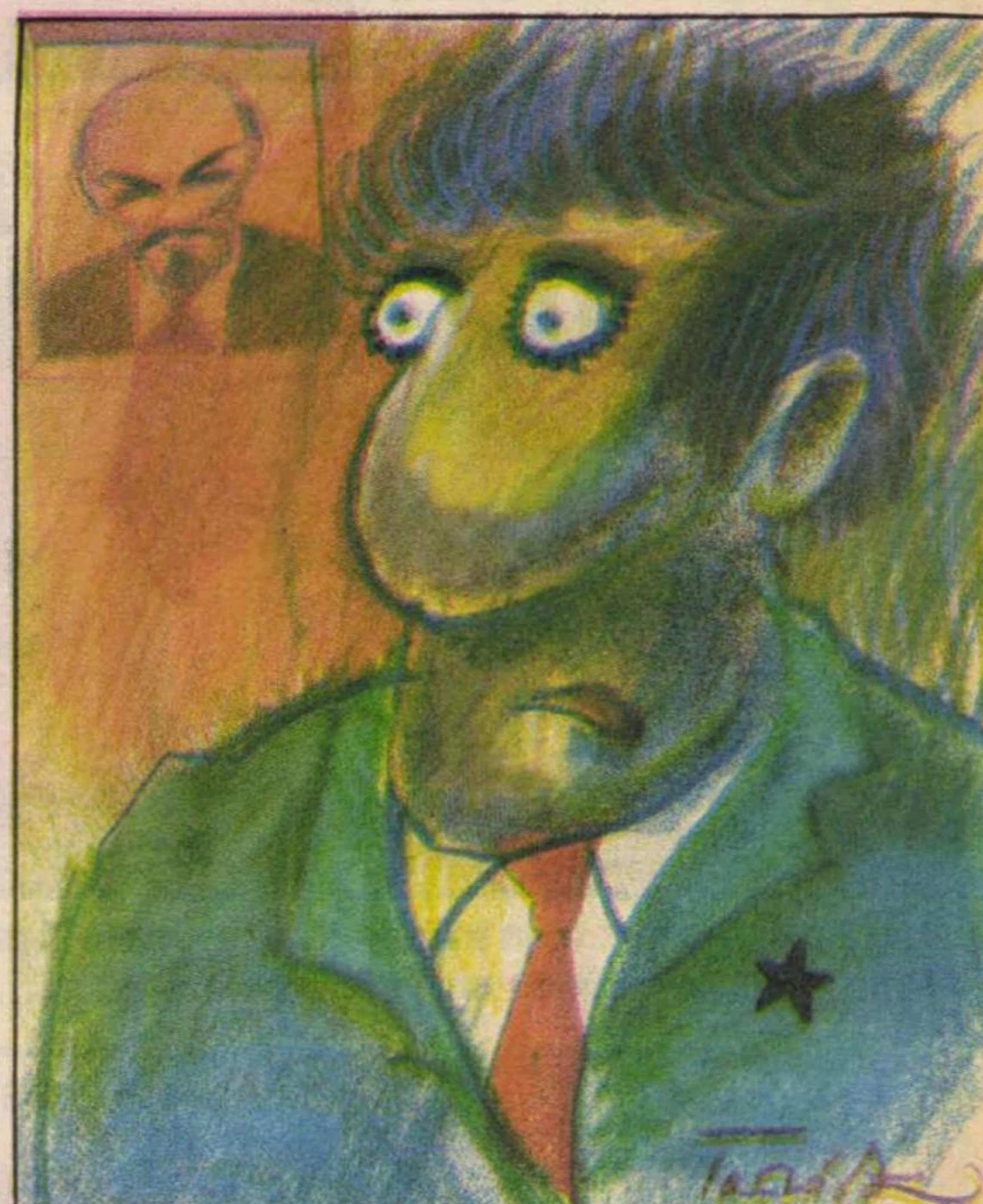

– Azért ez a Honecker nem lophatott össze olyan sokat, ha senki nem akarja befogadni

ÚJ MAGYAR BIBLIA

NYUGDÍJAS KISZ-TITKÁR

– Nincs mese. El kell mennem dolgozni

„L”apraforgó

robbanás”. Ez szó szerint értendő, az egyik „Híradó” alatt ugyanis felrobbant a tévékészülékük.

Ma jobbára csak az írott sajtó az egyetlen szellemi táplálékuk. Ebből a rutinosabb újságolvasó már gyanítja, hogy Átlagmagyarék „sajtóvegetáriánusok”, kvázi; zöldségeken élnek.

Átlagmagyarné (egy ideje Egyrevéznább Anna) kérdésesre elmesélte, hogyan is készíti el családja számára a mindennapi információs kínálatot:

Korán reggel – mikor még nyomdafestéktől harmatosak a lapok – szerzi be az aznapra valót. (No, meg a valótlan.) Az emészthetővé tételt a válogatással kezdi, valamennyi lapból gondosan kiszemezi a tökegyforma hírügynökségi jelentéseket. Ezután következik a hámozás. Ezt a roppant szellemi erőfeszítést igénylő feladatot már párjával közösen végzi, ketten több esélyük van a lényeg fellelésére.

Egyedül a manapság dömpingjét élő haditudósításokkal nem bibelődnek. A család roppant mód szereti a bífztekét, így az ilyen

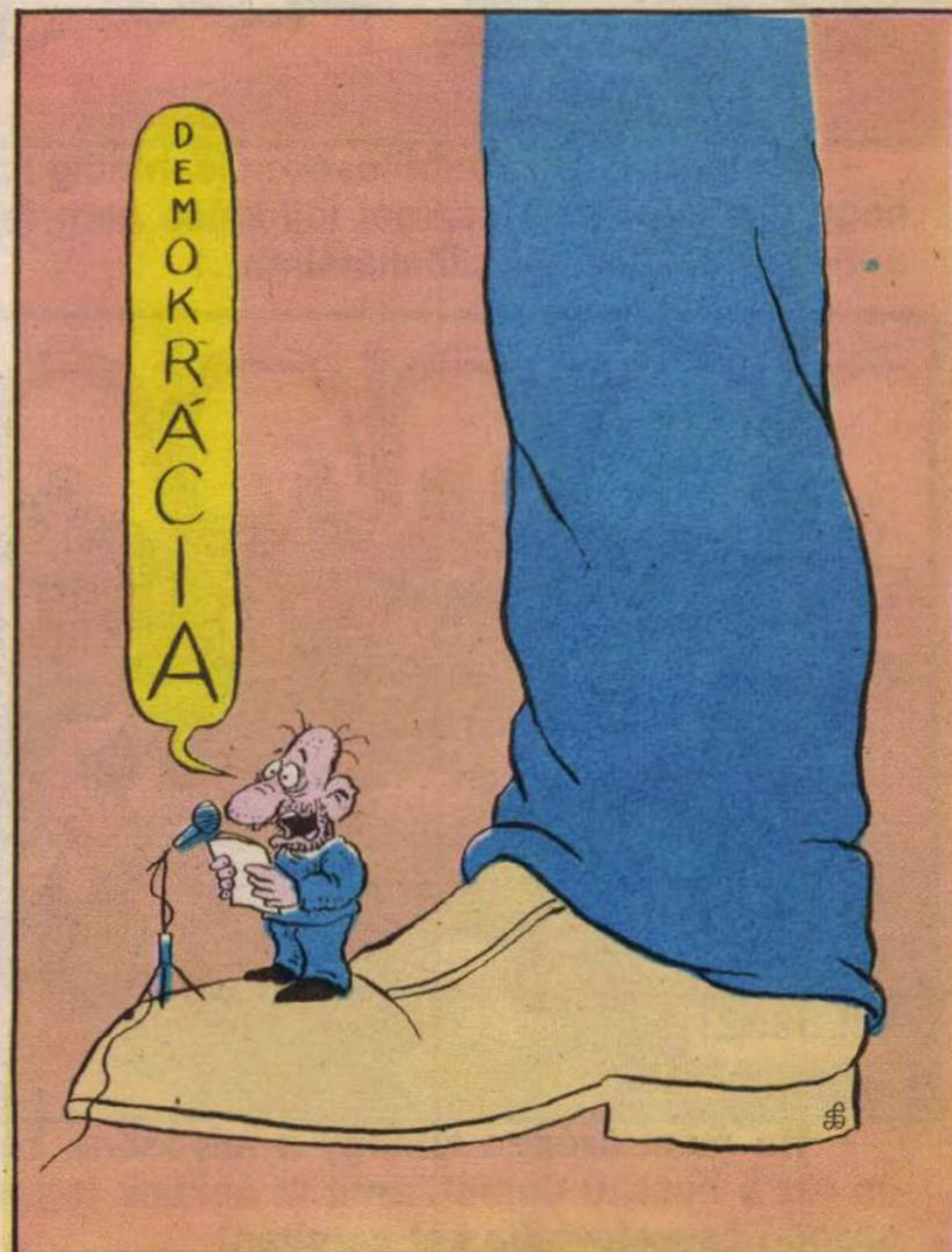
híreket a háziasszony félig véresen tálalja. Újabban Átlagmagyarné egyre többet panaszkodik, hogy gyermekei erkölcsi nevelését zavarja az egyre sűrűbb „polipornó”! Ezt úgy kell érteni, hogy vezető politikusok a lapokban vetkőztetik egymást pucérra. Emiatt sokszor kilóg a lóláb, ...akarom mondani; vagy valami más!

Végül Átlagmagyarné (eddigre már Igenvézna Anna) elmondta, hogy a higiéniére nagyon ügyel. Mindenkinek külön hírlapolvasó kesztyűje van, mégpedig parlamenti „hatujjas”. Főleg a „csúsztatások” miatt rendszerezítette, itt is az csúszik, ami a hajnali belvárosi járdákon. Ott kupacolva, itt egymásra kenve.

Amikor elköszönök, a családfő házilag sokszorosított röplapot nyom a kezembe az éppen aktuális figyelmeztetéssel:

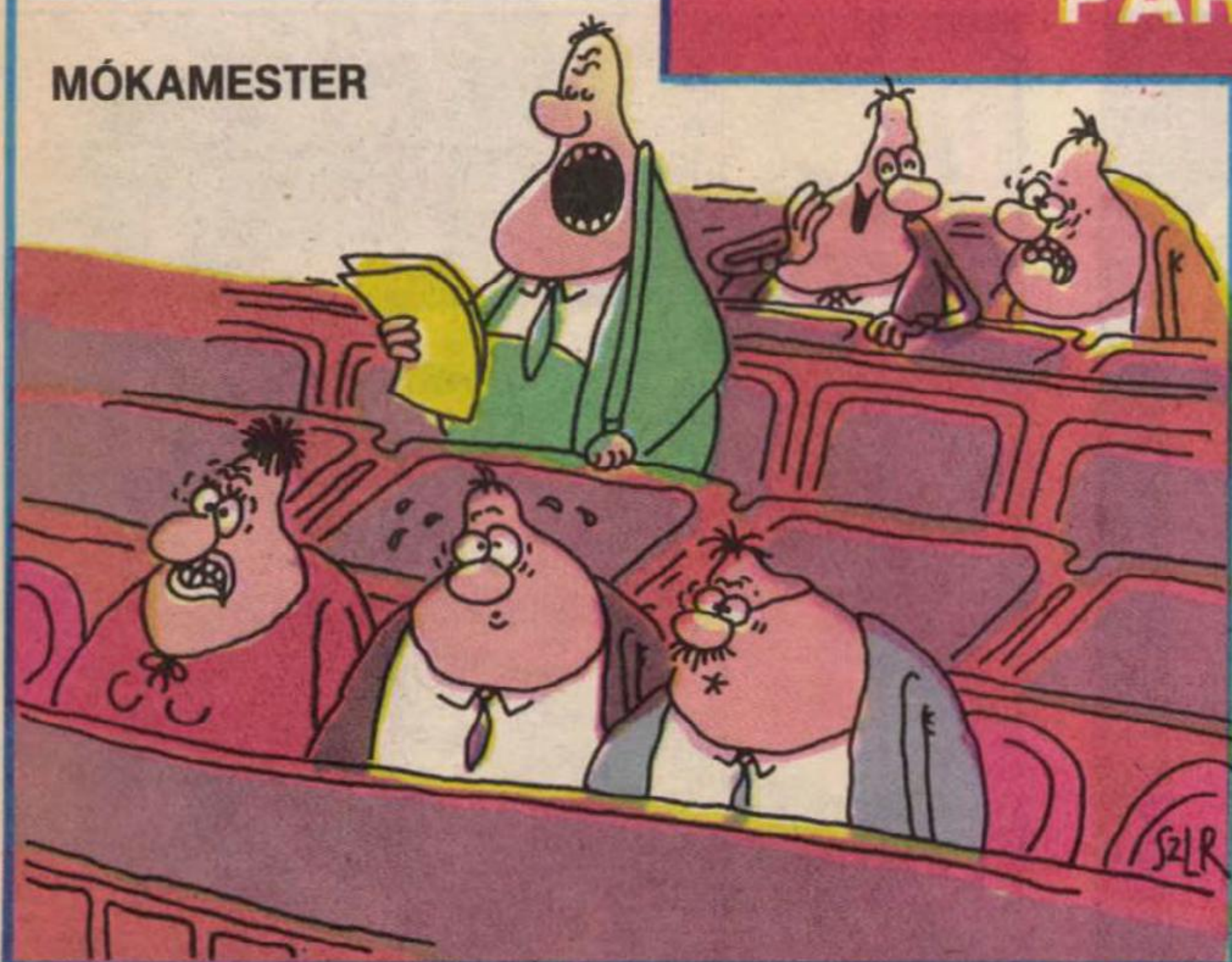
„Újságolvasás után azonnal mossunk kezet!”

BODNÁR GYULA

PARLAMENT, AZ VAN!

MÓKAMESTER

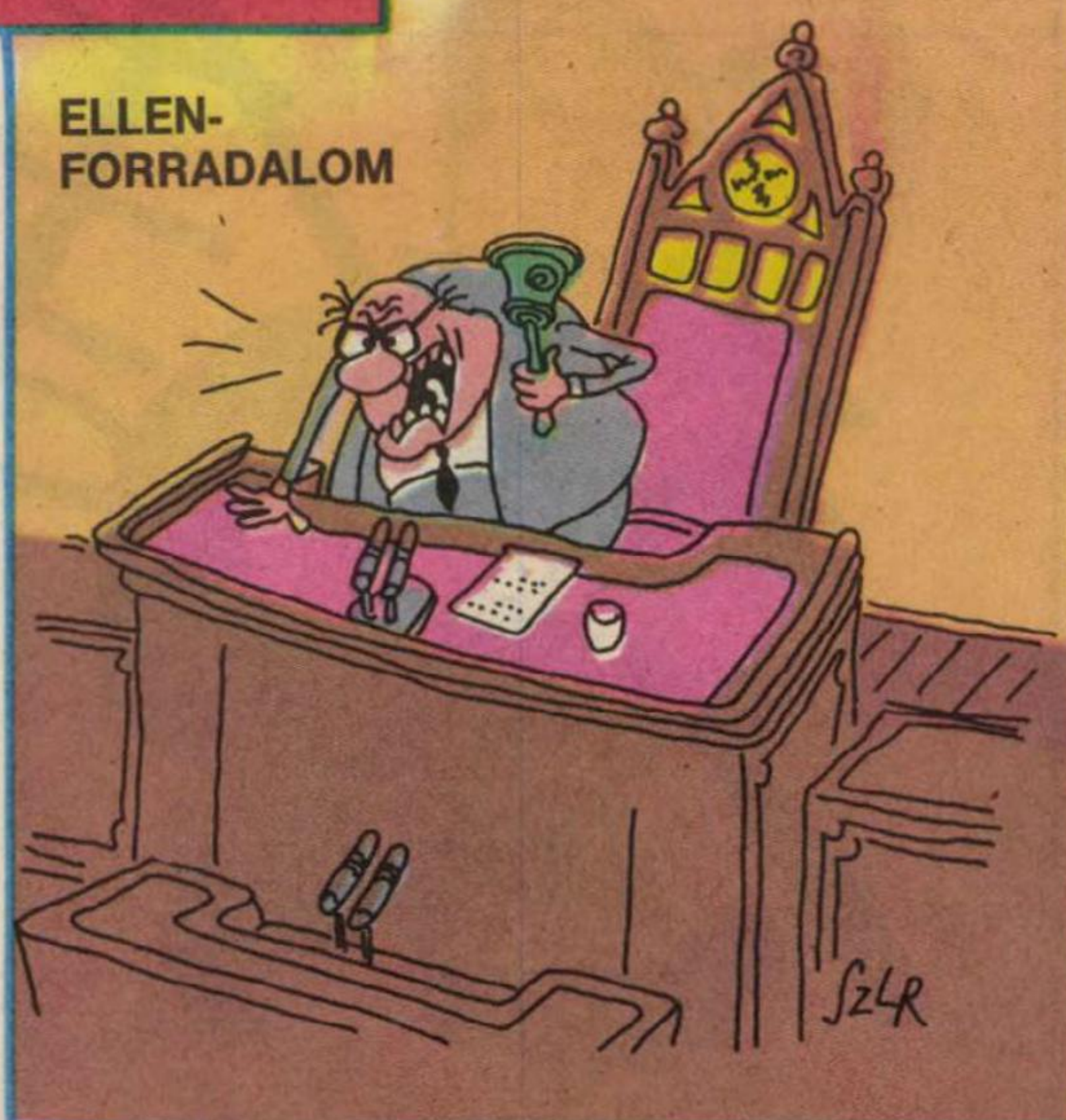

– Hihi. A szünetben kicseréltem a Dezső beszédét a Tamás Gáspár Miklós egyik interpellációjával...

PARLAMENTI ÉLETKÉP:

– *Úgy döntött a frakció, hogy nem veszünk részt a törvénytervezet vitájában!*
 – *Jó, de akkor miért maradtak mégis bent az ülésteremben?*
 – *Mert erre a döntésünkre azért még alszunk egyet...*

ELLEN-FORRADALOM

– Utoljára kérdezem: ki lopta ki a csengőből a nyelvet?!!!

ÉLŐ EGYENES

– Magyar ember maga, főnök?! Hát mit izélget mindig azzal az esztergapaddal, amikor honatyáink éppen most mentik meg a hont?!!...

ÚJ REKLÁM

Tökkopasz, hidegszemű fiatalember kiált rám a képernyőről.

Kemény, pattogó hangon egy bizonyos bogyót ajánl figyelmembe. Ha szedem, garantáltan fogok egy hét alatt másfél kilót.

Bevallom, kedvemre való, hogy a sok érzéki bűgös, zenével aláfestett kínrimes felhívás, mindenféle képi idiotizmussal „megtámasztott” reklám után valaki – agresszíven bár – minden körítés nélkül propagál valamit.

Annál is inkább, mert a rideg külső – ahogyan ez már lenni szokott –, jó szívet takar. Tudniillik a végén arra is figyelmeztet ez az ifjú, hogy a karcsúsító kúrát aztán idejében hagyjam abba.

Intelme valóban elgondolkoztató.

Hiszen, ha például én egy teljes éven át szedem ezt a pirulát, heti másfél kiló mínuszt számolva, az esztendő utolsó hetében semmivé apasztom magam. Egyszerűen eltűnök. És a gyártó káefté gond nélkül tekinthet saját halottjának, ennek nem lenne költségkihatása, egy atom sem maradna utánam.

Nem akarok reklámot csinálni a szóban forgó reklámnak, de meg vagyok róla győződve, hogy nem csalás, nem ámtítás.

Mert még, ha hatóanyagai nem is hatnának, a heti másfél kilót akkor is leadja a kedves vevő.

Tekintettel arra, hogy egy tabletta csaknem húsz forintba kerül. Hármát kell beszédni naponta. Szorozzunk, több mint másfél ezer forint megy el így havonta.

Ekkora kiadást csak a hasán spórolhat meg az ember!

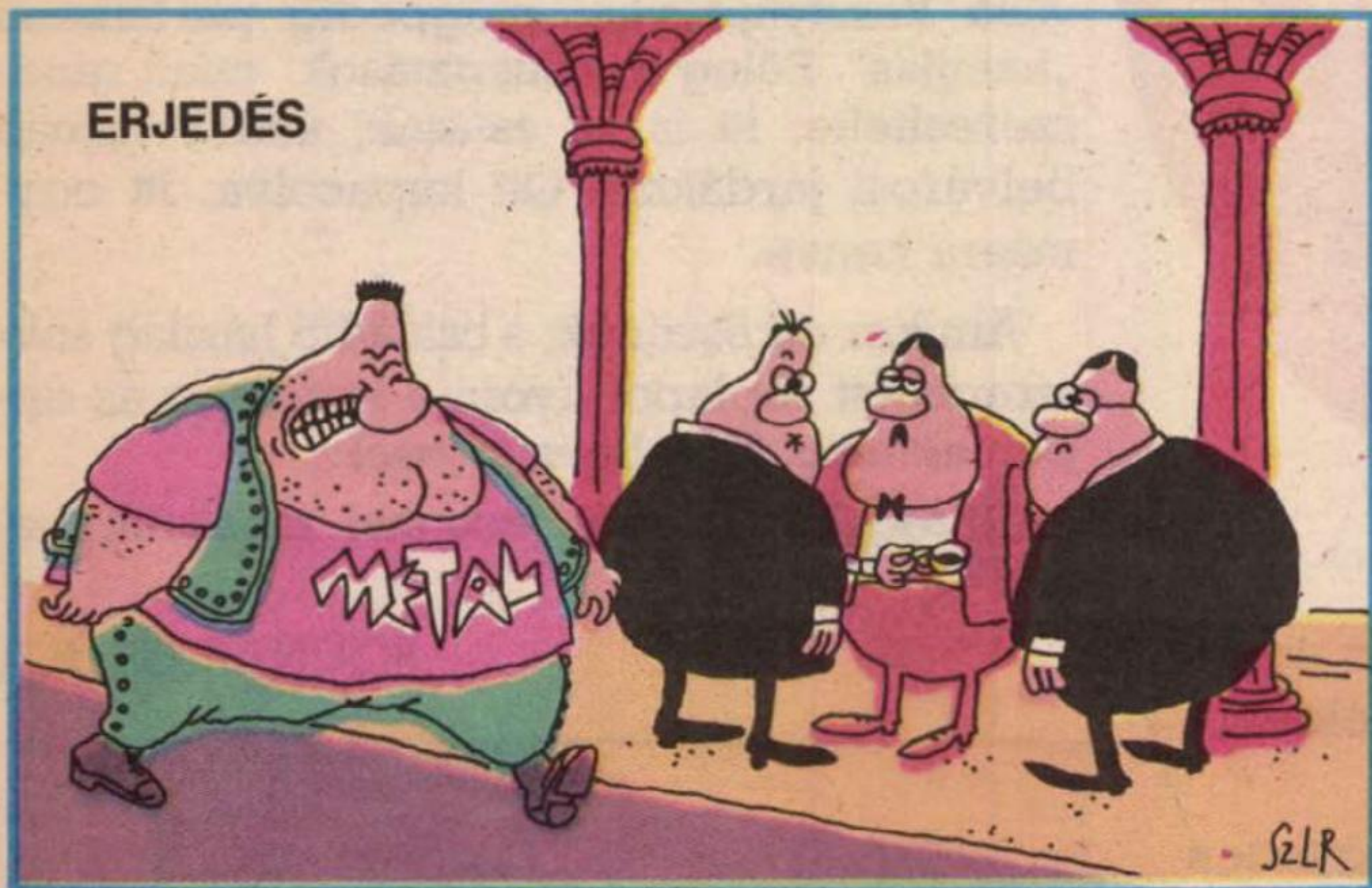
K. A.

HÚSÉG A NÉPHEZ,
HÚSÉG A PÁRTHOZ

– Egyre többen jönnek rá, hogy innen a függetlenektől lehet a leghamarább kijutni a bűfébe!...

ERJEDÉS

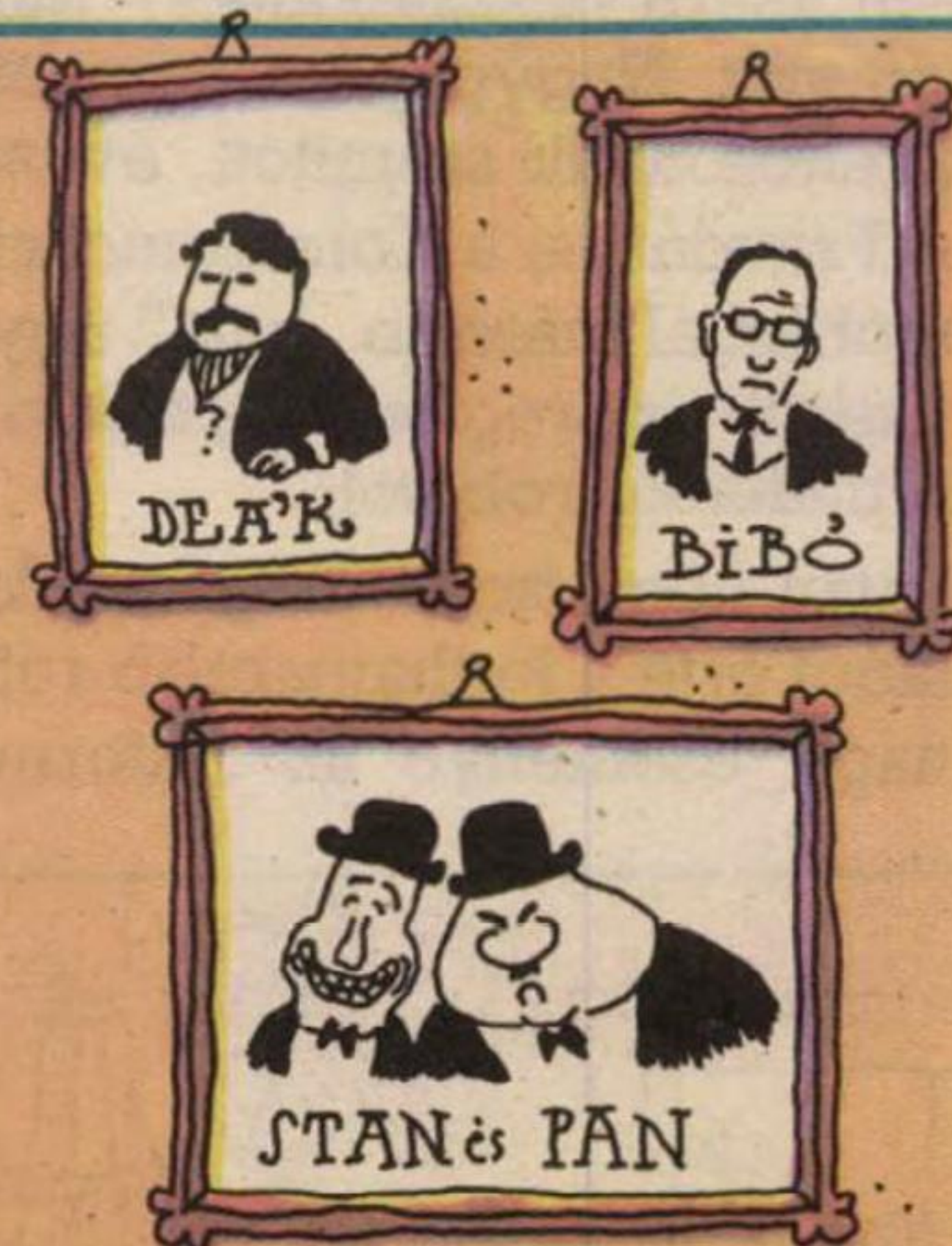
– Hát igen... A frakcióüléseken is mindig hangoztatta, hogy egy képviselő eszmei fejlődése nem fejeződik be a megválasztásának pillanatában...

SLUSSZ!

– Na most szépen kimegy a folyosóra, képviselő úr, és ezt a hosszú dumát, amit itt nekünk jegyezni kellett, szépen összefoglalja két percben!

TÁRSALGÓ

BEREPÜLÉS

LÉGIHÍD

– Dusán, te is látod a magyar mezőgazdasági repülőket?

PENGEÉL

Az öregek általában éppen azt kifogásolják a fiatalokban, amit egyszersmind irigyelnek bennük.

Régi igazság: nincsen rózsza tövis nélkül. Sajna, van viszont tövis rózsza nélkül...

Feltétlenül szerencse kell ahhoz, hogy szerencsénk legyen.

A zsebtolvajok aligha kedvelik a nudista strandokat.

Az alma nem esik messze a fájától. Kivétel: ha a fa meredek lejtő oldalában nőtt.

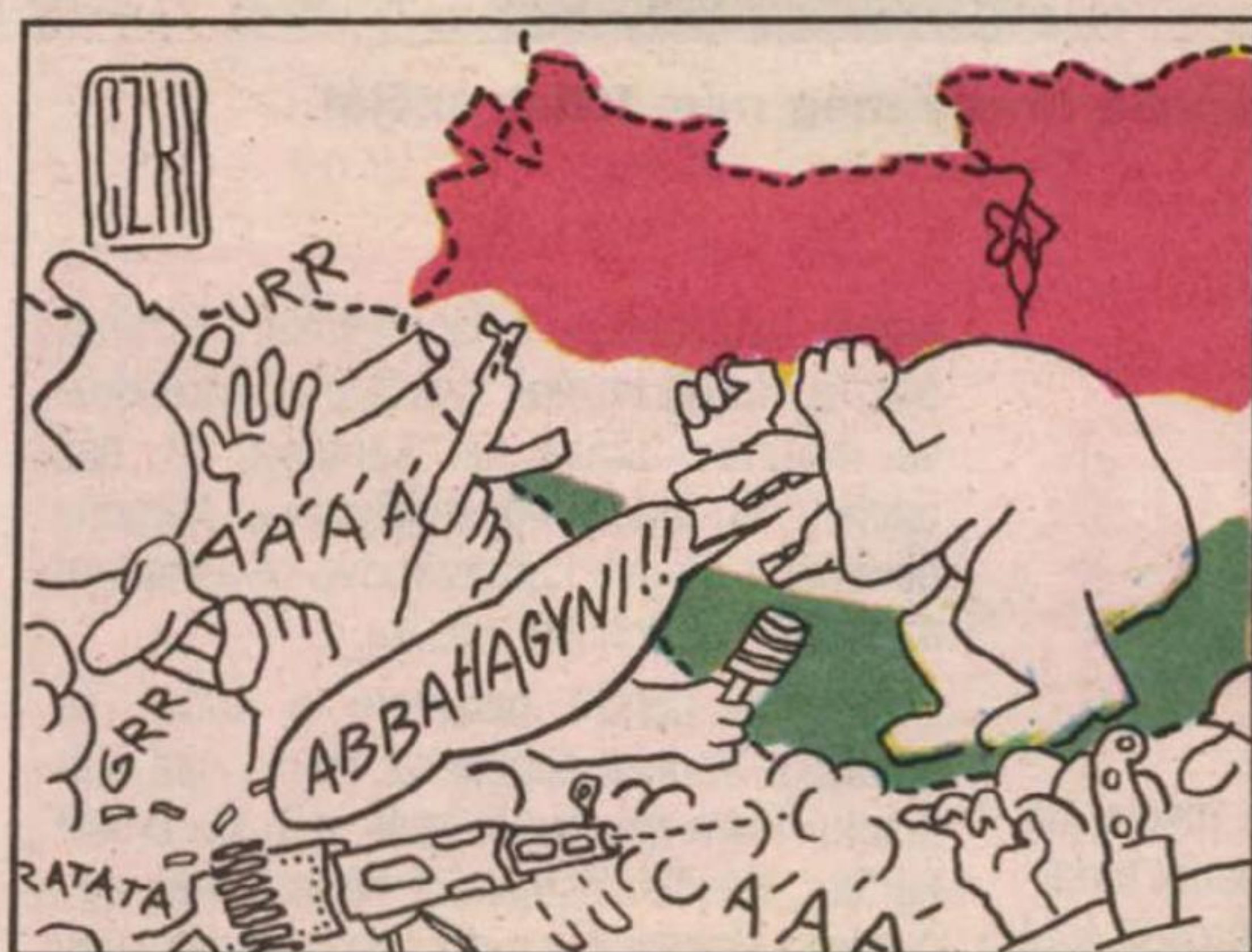
Csupán a hibáink hűségeseek hozzánk halálunkig.
Fecske Csaba

HATÁRON

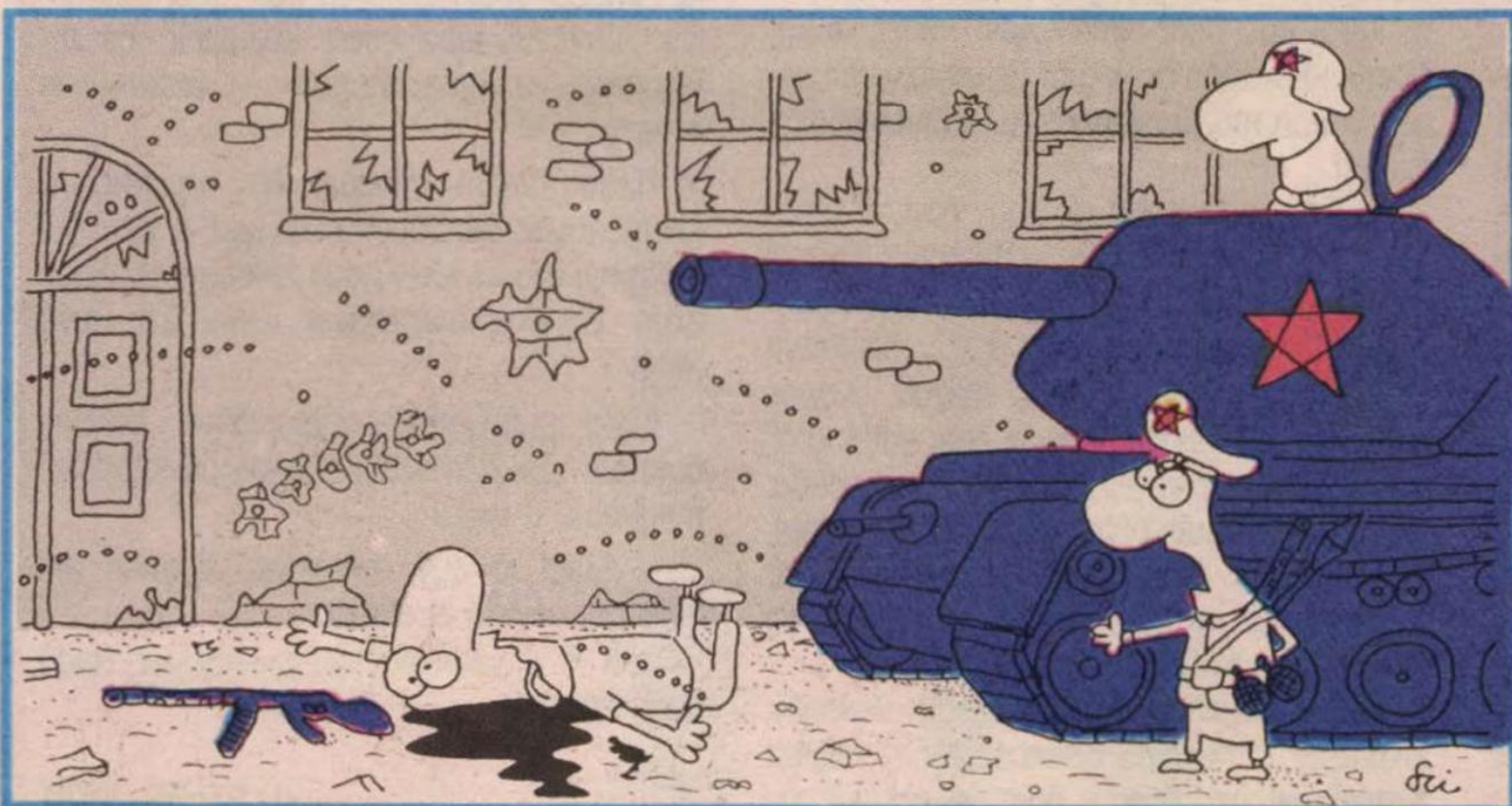
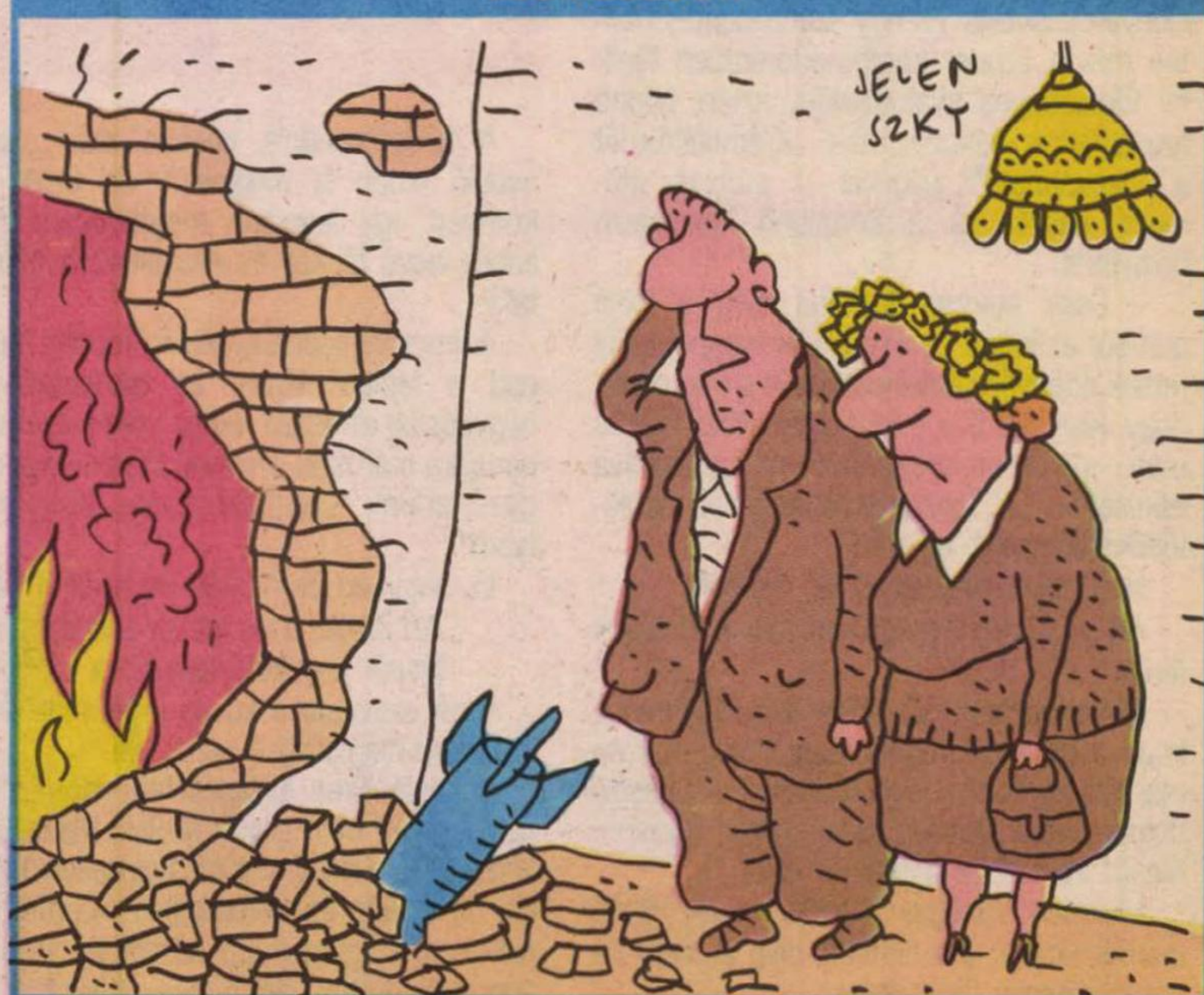
– István, már megint azt akarod, hogy jegyzékváltás legyen?

ELÉG!

Szabad György kedvenc nő-tája:
MEGISMERNI A HÁZEL-NÖKÖT RITKA SZIGORÁ-RÓL...

SZOMSZÉDOK

– Látod, Dragan, még Kalasnyikovjuk is van...!

– Valaki megint összetévesztette a lakásunkat a Horvátékkal

...EZ MÁR
TISZTA
AMERIKA!

...Jut eszembe a sláger ref-rénje, miközben a napilap egyik apróhirdetésén akad meg a szemem:

„Rugalmas, jól prosperáló kft. erős testalkatú, határozott, jó megjelenésű embereket keres jól fizetett alkalmi munkára (külső adósságok és egyéb problémás ügyek »zökkenőmentes« elintézésére).”

Így az írás.

Hurrá! Mai és leendő munkanélküliek, ráérő Herkulesek, Góliátok, Behemótok! Itt a lehetőség törvényes keretek(?) között, jó pénzért verni, verekedni.

Micsoda távlatok! – merengek el magamban. Mondjuk, tartozik nekem valaki. (Sajna, ez csak fikció.) Bemegyek a káéféhez, megrendelek két verőembert, és kész. Nem vitatkozom, nem idegeskedek, nem rohángálok hivataltól hivatalig. A két szimpatikus verőember végérvényesen elintézi ügyeimet, ügyfeleimet.

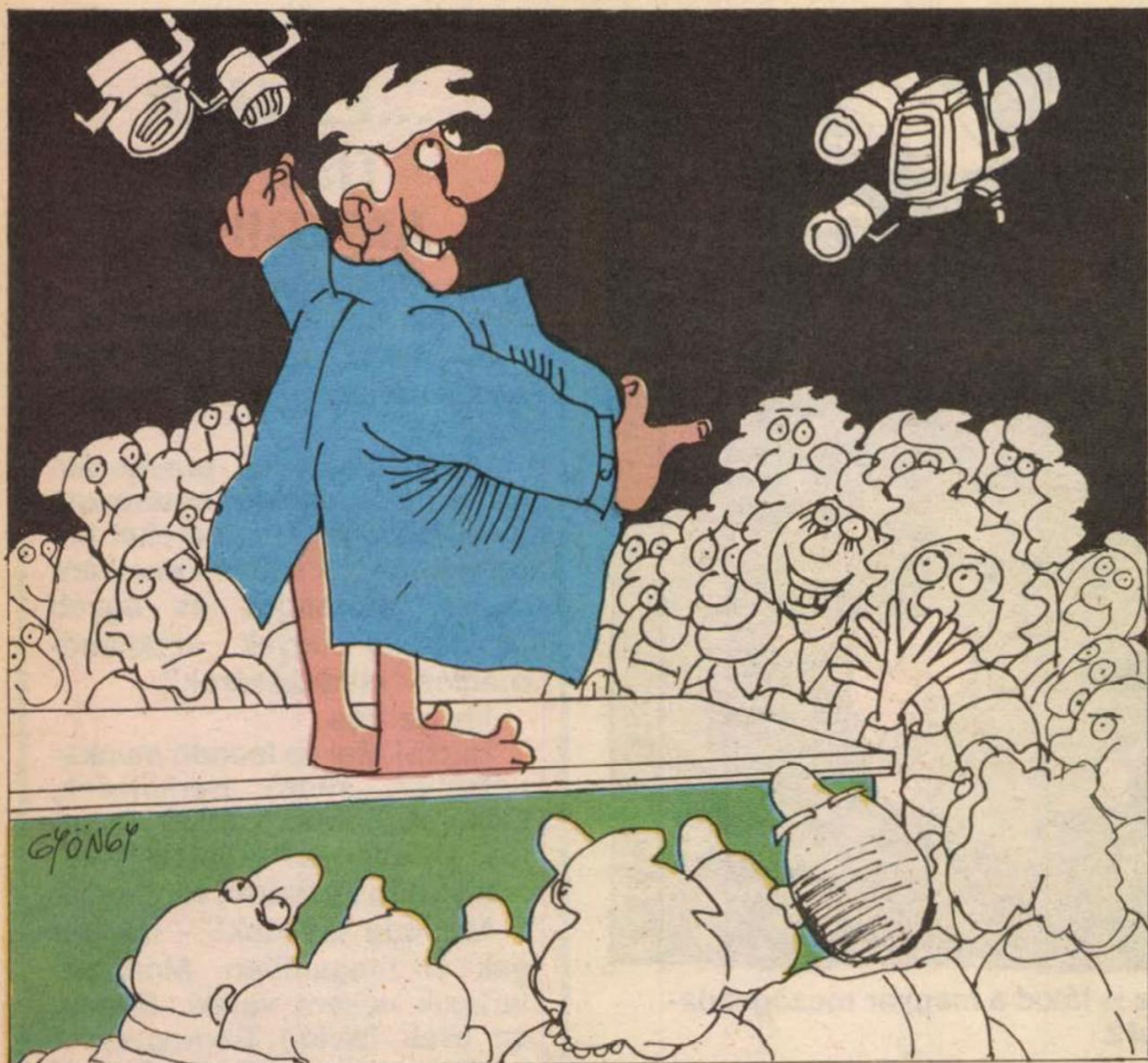
Am én továbbmegyek!

Valakik nem akaródnak kölcsönt folyósítani kis hazánkban, nem szállítják le időben a megrendelt árut, netán szerződést szegnek. Semmi vész! Kormány szinten felfogadunk néhány tucat verőembert, mindjárt a megfelelő komolysággal kezelnek bennünket.

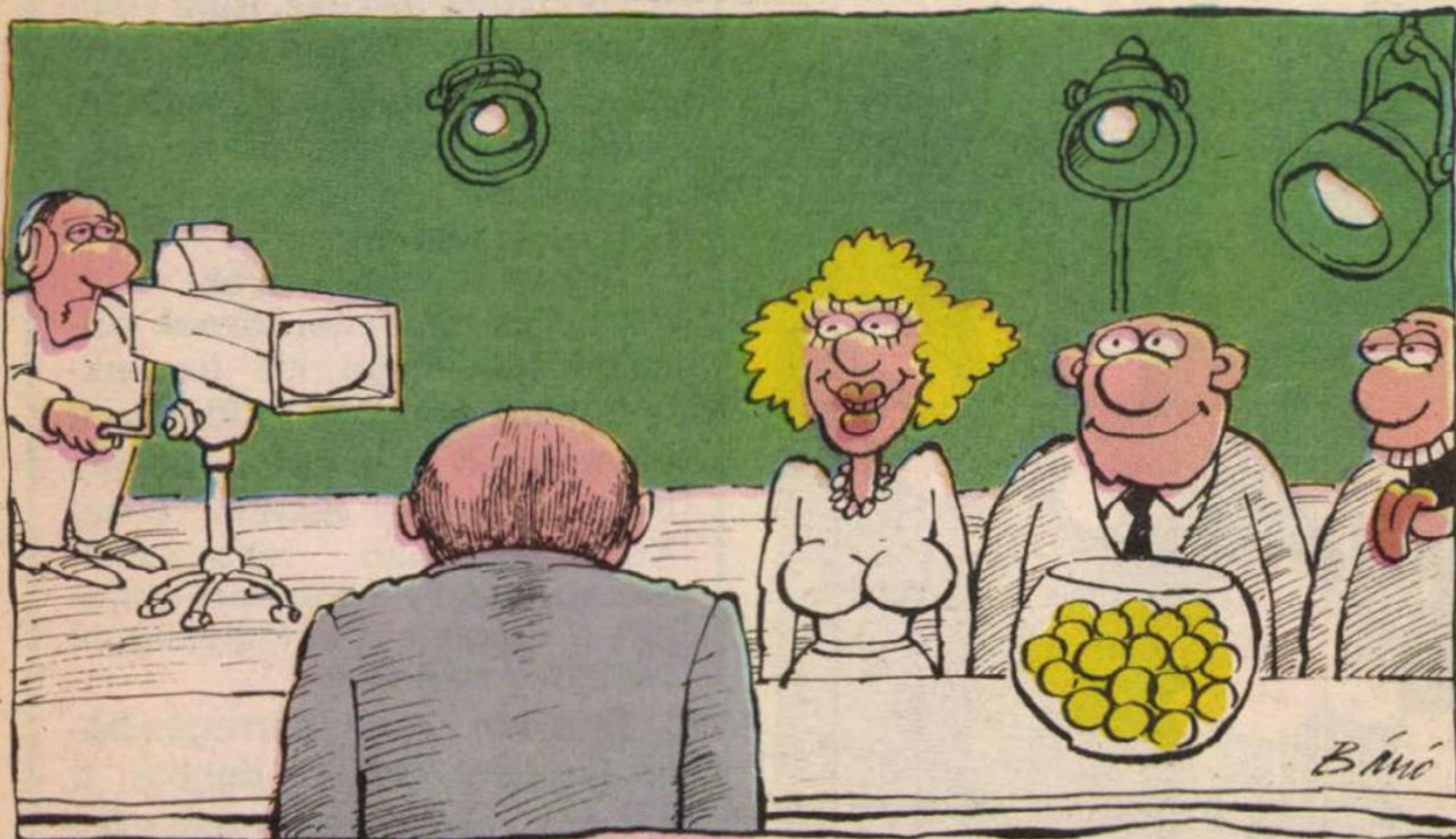
És ekkor csengőberregés harsít fülembe, nagyot dobban a szívem... Te jó ég, tegnap elfelejtettem megadni Sarc úrnak az ötszázast! Orcámat karjaimmal védve megyek ajtót nyitni. Ez már tiszta Amerika!

(Sansz)

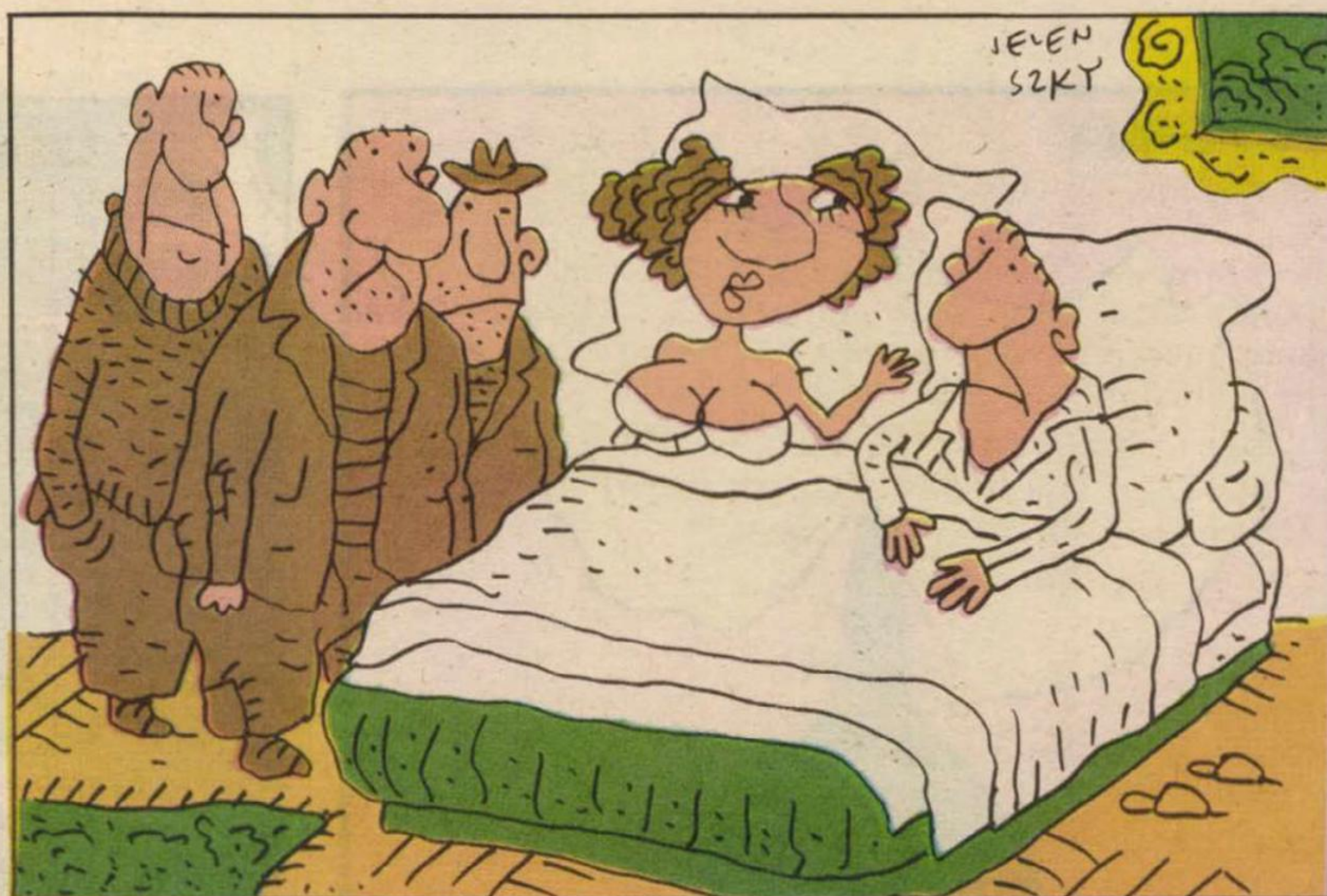
1992 DIVATELŐZETES

RANGOS ESEMÉNY

– Felkérem a köztársasági elnök urat az első nyerőszám kihúzására

– Jaj, Pierre, szegénykék mióta szeretnének hozzánk tartozni, legalább a társult tagságot engedd meg nekik.

BNV '91

– A fejlődés óriási! A pörköltbe tavaly még nem tettek szóját...

Tévé előtt rejtőzik a család, reklám megy éppen, a hódító nyakkendő férfi az elmaradhatatlan diplomataféfével pont most siet ki az előkelő bankház kapuján, csakis azért, hogy nekünk a legújabb jóléti jegy előnyeit ecsetelje. És egy szempillantás múltán már a szuper komputerteremben tűnik fel tűnemenyes nyakkendője, aztán, hódító mosolyát is bevetve, már „Krémhabfürdőt a fazekaknak!” jelígyével a súrolás örömeire beszéli rá a kórusban lelkendező hölgyeket.

– Csak egyszer lazítaná meg a felső gombot az ingén, csak egyszer hagyná kívül remek öltönyét, térdelne nyögve a kád mellé, hogy kisikálja ő a kádat égetnivaló kölyke után, miközben neje, frissen fodrászolta lelkesedne: „Jé, igazán, valóban a Kábítóanki-tűnőkádke a legjobb!”

Majd eljön egyszer ez is, morgom.

Annyi mindent megéltem már hirdetések terén!

Amire hazánk csak most kezd ráébredni, hogy a hírverés milyen nagy dolog, azt én már lánykoromban is jól tudtam. Friss írástudományomat felhasználva, titkon Benőke hátára írtam: „Ez a számár eladó!”

Meredek röhögés támadt, csak Benő maradt komor, s a hirdetés díját azonnal és természetesen törlesztette.

„Ez a számár eladó!”

A hirdetescédula később más számár nebuló hátán is megjelent, de üzlet nem kötődött. Így legalább megtanultam, hogy ahhoz vevő is kell és megfelelőbb tájékoztatás.

A rimes verselmény például jobban megragad a fejben! Ezért, az iskolapad alatt négykézláb elkészült radírja után kúszó Benő hátuljára már más szövegű költeményt biggyesztettünk: „Termelő atyám, kilóg a gatyám!”

És negyven év múltán és kívülről fújom: „Az dalolja a kis madár a virágos ágon, Gáspár hajlekötő legjobb a világon!”

Csak elolvasta a kócos ürge, már rohant is rakoncátlan fűrtjeit behálózni.

„Hirdetéseket fölragasztani tilos!”, böngészhettem, mint elemi iskolás. Választások idején láttam néhány pillanatra hasonló cédulát, de rögtön és hetediziglen elborították a plakátok. Nagymamám házikójára fakteret aggtak, dróttal védett ajtaja mögött a sarki

kisbalhás mozi hirdetése lapult: málnaszín ócska papíron feketén maszatos betűk tudatták a nagyerdeművel, hogy más városok által messze lemaradva, végre minálunk is műsorra kerül egy ósdi filmalkotás. Pénze akkor Magyarországon csak gróf Esterházy hercegnek volt, a mozitulajdonos két ingyenjeggyel fizetett.

– Nem nyomtatta rá, hogy hány személyes! – söpörte félre a kettétépett jeggyel mulatva a nagymama, és két unokával vonult a nézőtér nyikorgó székei közé. Szájtátva figyeltem az üveglapokra mázolt, színes hirdetéseket! Felnyögtem az elragadtatástól, mert először fejjel lefelé tűnt fel a lepedőn, némi fütyülés után oldalt fekvő láttuk viszont, majd harsány ordításunkra kiemelte bajszát ozsonnájából a mozigépész, s egyenesbe tette a dolgokat.

Este az égen várt újabb csoda: csillagok közt apró, kétfedelű masina szállt! Írt valamit füstcsikkal az alkonyi égre, s szívünkhez

kapva betűzgettük a lángbetűket: Schmolli paszta. Hullott közénk szórólappal is, lelkendezve másztam utána hét kerítésen át, ház tetején fél lábon egyensúlyozva, kémény peremébe lihegve kapaszkodva olvashattam az üzenetet: Schmolli paszta.

Később persze haladtam a korrall, és sütöttem Váncza sütőporral. (Most újra süthetek.) Falra-fára-fémre csak a Tekla emailt kértem. Később esténként kértem még egy pohárka Mecsekit, s tudomásul vettem, hogy az Amazon melltartó még jobb. (Ha valamilyen lány túlzásba esett közülünk, összevihogtunk a háta mögött: – Emezen is Amazon...!)

Hadd zárjam mindezt egy megragadó kltéménnyel: Bimbóból rózsza lesz, a leányból asszony, eljő az ideje hogy kelengyét válasszon. Gondos mamájával venni ezt hová megy?

Máig is fújom a pontps címet, gondos mamám azonban a bukszájába pillantott, és megvonta a vállát:

– Majd jó egy szerelmes számár, aki kelengye nélkül is elvesz.

Jött is a ve-vőlegény, ha egyszer eladó lány voltam!

G. SZABÓ JUDIT

A VASDARAB

A vállalkozáshoz nem kellenek milliók. Elég egy rekesz kóla, meg egy vödör víz. És, ki ne felejtsem, egy ötlet.

Egy ötlet, ami jelenlegi példánkban egy hat és félszer két centis, körülbelül fél centi vastag vasdarabban ölt testet.

Tehát, az ember alaposabban megnéz egy olyan vadiúj, tőkjó, barókék utcai telefonkészüléket, dél-afrikai import, látszik, hogy vége a fajgyűlöletnek, mert a kagyló már fekete. Bocsánat, elkalandoztam. A készülék vandál-, jégkár-, és piaczgazdaságbiztos. Csak azt nem írja ki digitális kijelzőjére, hogy szevasz, öcsiboci.

Megnézi az ember ezt a készüléket. Van rajta egy ajtócska, ami enyhe nyomásra nyílik, és akkor ki lehet venni a fel nem használt pénzt.

És akkor jó az ötlet. Az ajtócska mögötti odú elég nagy. Belefér sok-sok-sok fémpénz. Mi történne akkor, ha az ajtócskát nem lehetne kinyitni?

Emberünk nagy pszichológus. Tudja, hogy száz honpolgárból kilencvenkilenc, néhány sikertelen próbálkozás után vállat vonva menne tovább, és azt mondaná, beletörődve: na, tessék, ilyen rendszerváltást, ece-tet sem lehet kapni, hogy az a

....!

Emberünkön úrrá lesz a láz. Olyan mint Archimedes, Kempelen Farkas, a Wright-fivérek és Einstein együtt. Hogy Samuel Coltot ki nem felejtsem.

Emberünk gondolkodni kezd. Egy alaktalan valami jelenik meg előtte, ami lassan formálódik.

Mivel emberünk nem a tudomány embere, kísérletezésbe kezd. Legalább harmincféle, különböző anyagú és formájú tárgyat kipróbál. Sok sikertelen kísérlet és álmatlan éjszaka után, önnön kishitűségével, és a feladat emberitelen nehézségével küszködve végre létrehozza a már említett paraméterekkel rendelkező vasdarabot.

És akkor emberünk számára elkezdődik az aratás korszaka.

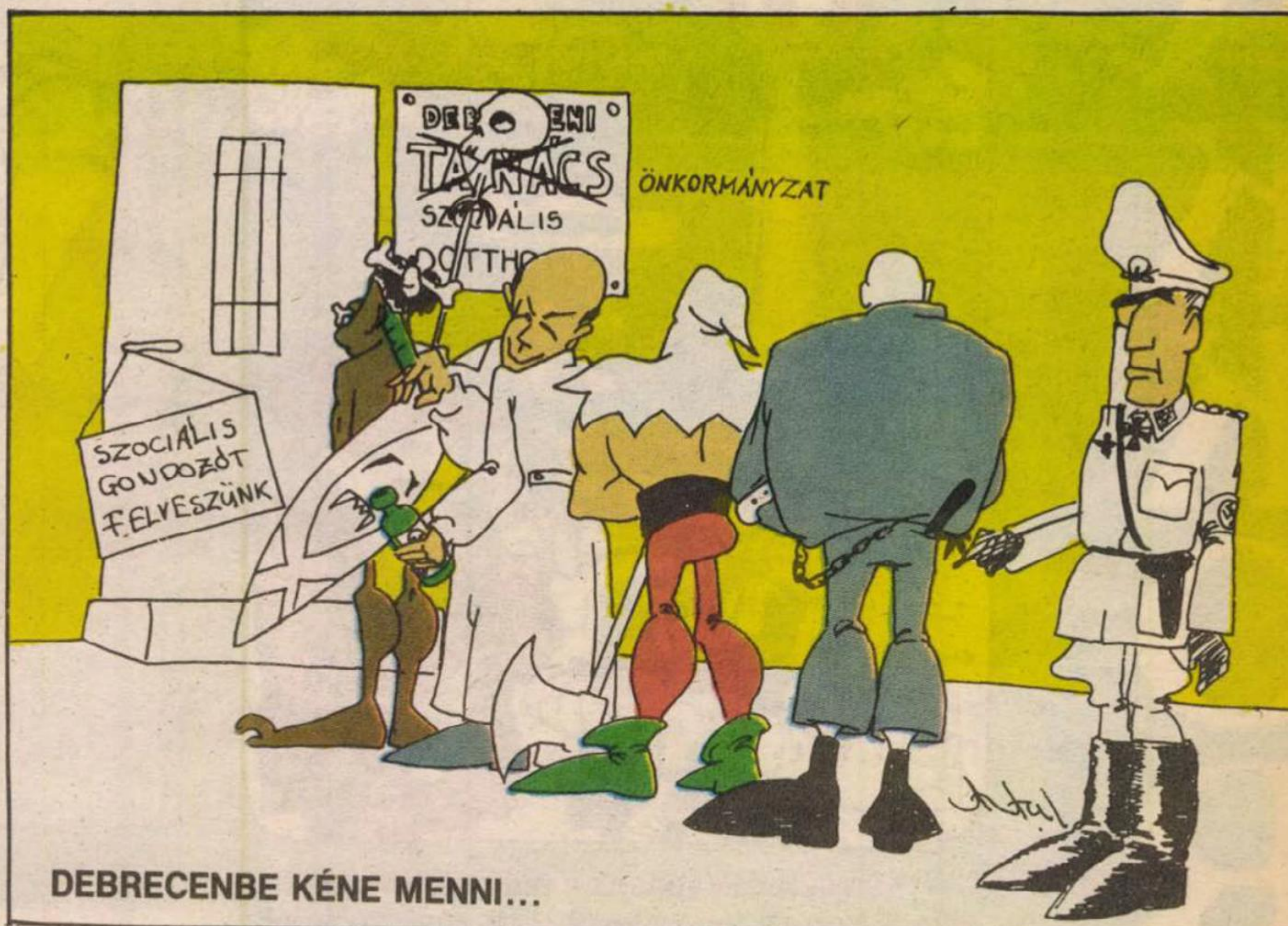
Én az Astoriánál találkoztam először ezzel a tudományos újdonsággal. Amikor telefonálás után visszajáró ötösömrét nyúltam, nem nyílt az ajtócska. Bedühödtem. Ököllel ötöt-hatot csaptam rá. Sikertült. Megtaláltam azt a vasdarabot. És még kétszázvalahány forintnyi fémpénzt.

Három készülék állt egymás mellett. Vérszemet kaptam. A másodiknak is sikerült kinyitni az ajtócskáját ezzel az ütővágó módszerrel. Vasdarab és százhetven forint. A harmadiknál kudarcot vallottam. Valami kés kellett volna. Hiába ütöttem.

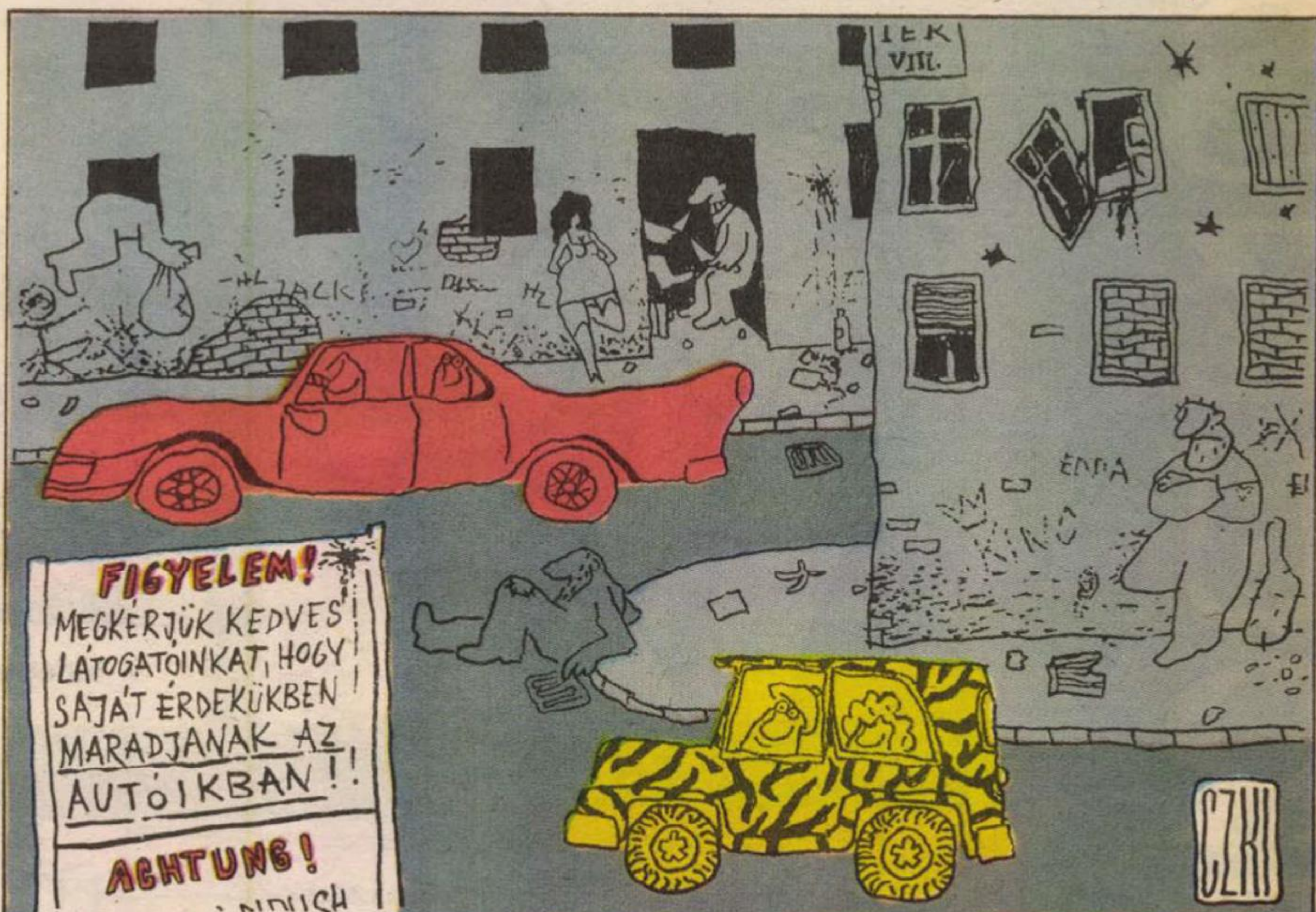
Csalódottan mentem tovább, emberünkre gondoltam, aki kétségbeesve nézegetheti majd a nyitogatható ajtócskákat.

Kérem, ha olvassa ezt az írást, és magára ismer, jöjjön be a szerkesztőségbe. Nem akarom megrövidíteni. Visszaadom a vasdarabokat.

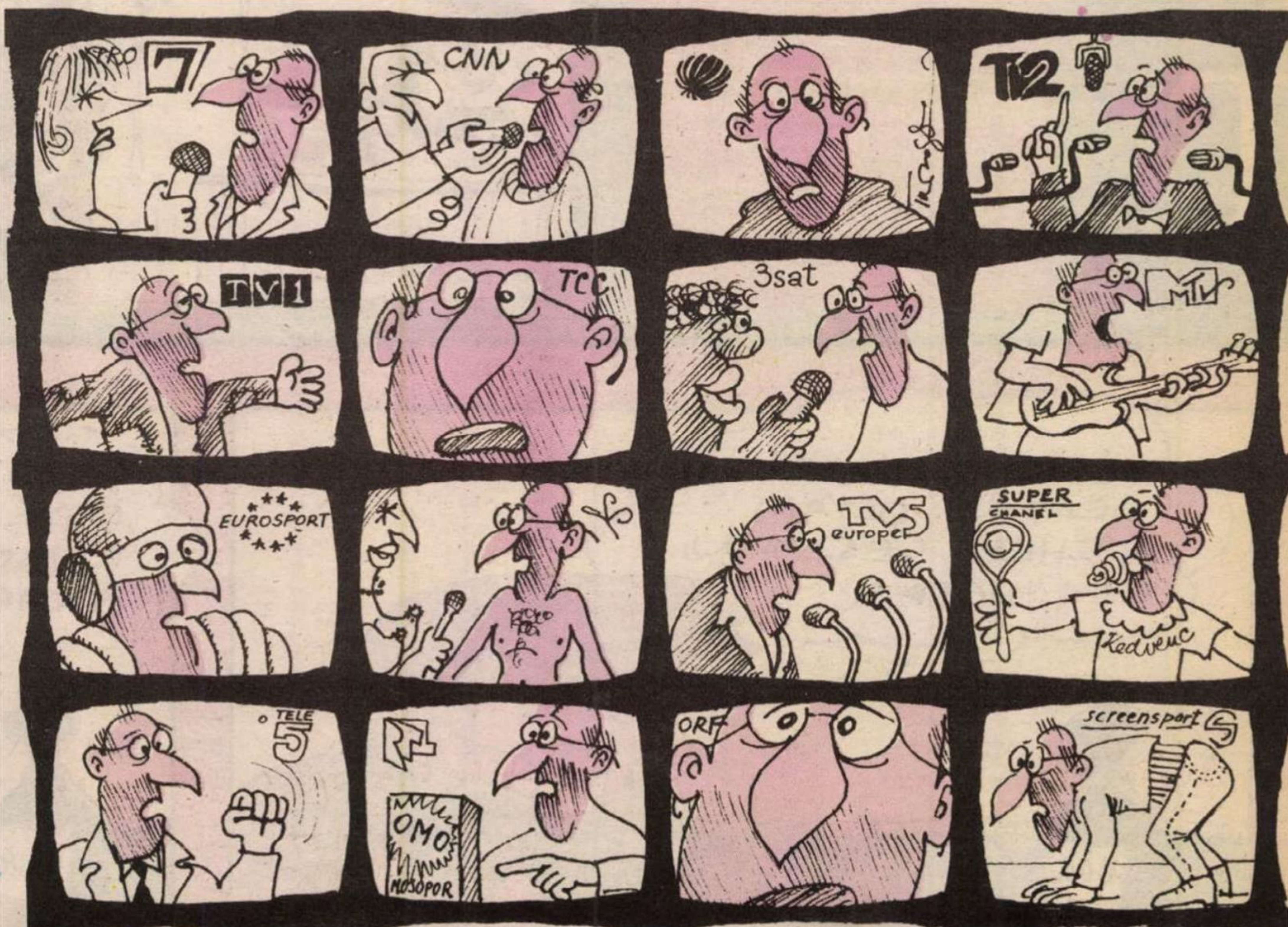
(MURCI)

SZAFARI PARK PESTEN

HÁTRÁNYOS HELYZETBEN

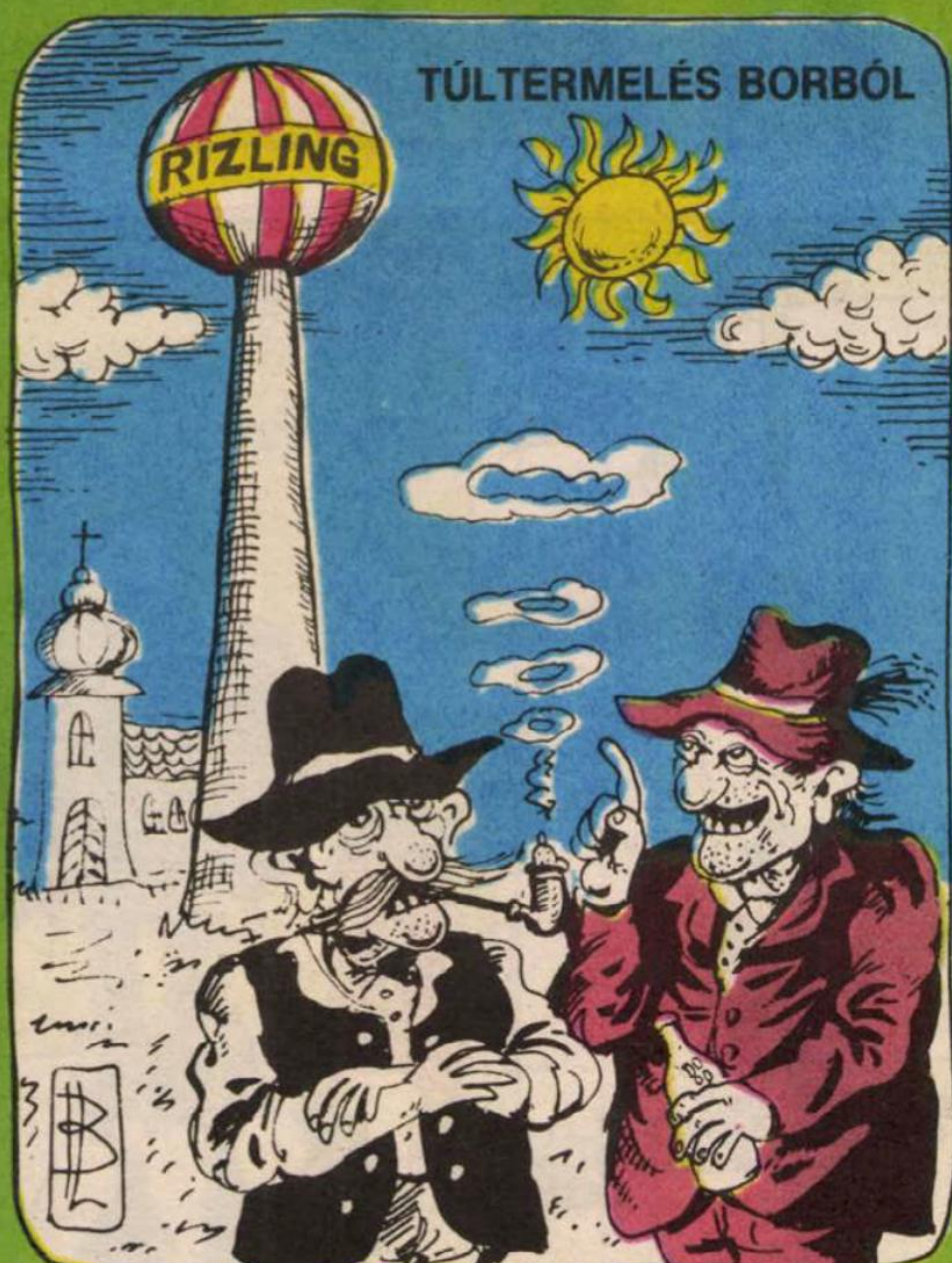
Mosóporral ízesített
sütemények Szolnokon

**A PATYOLAT PEDIG
ÉDESEBB LESZ?**

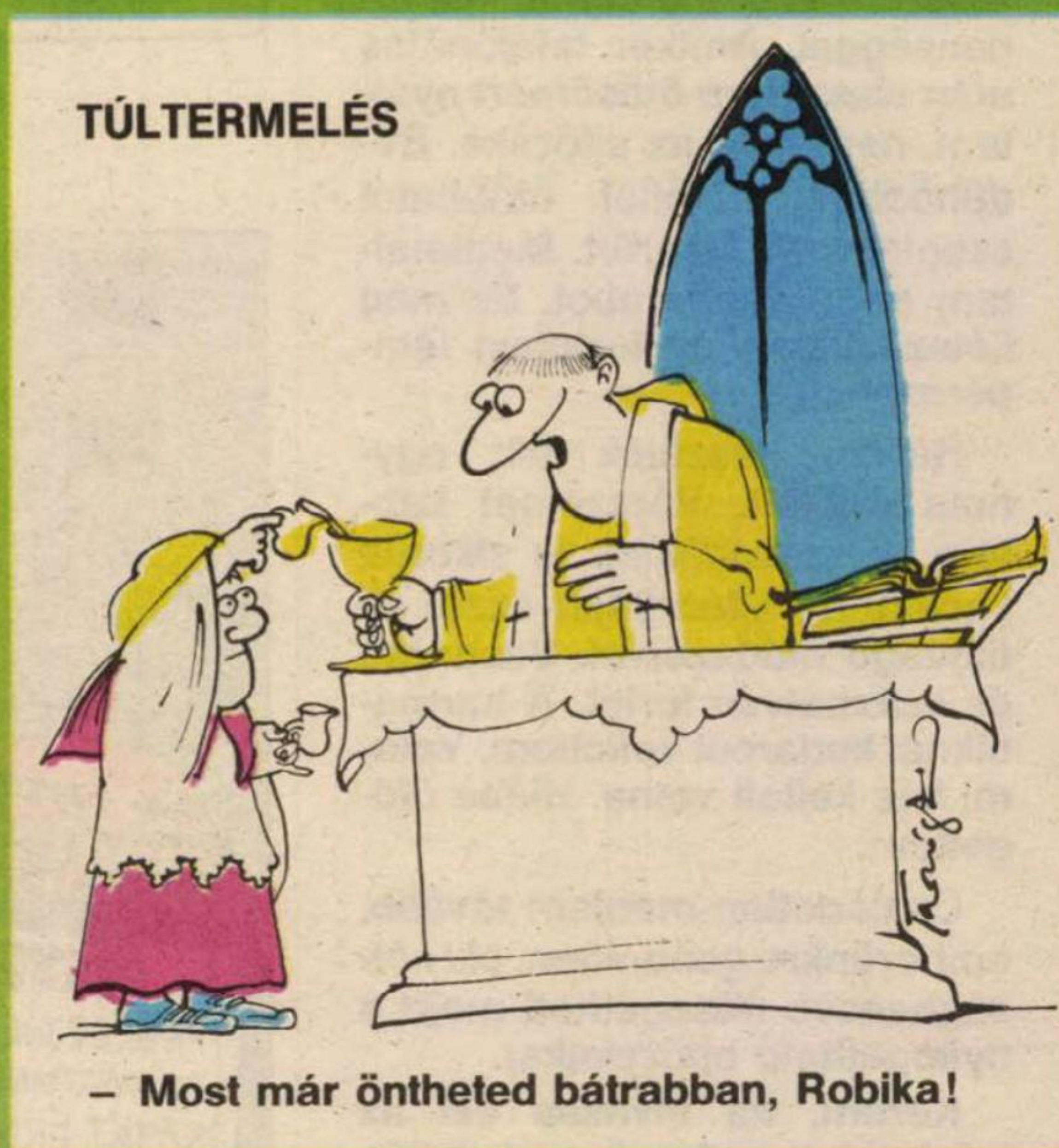
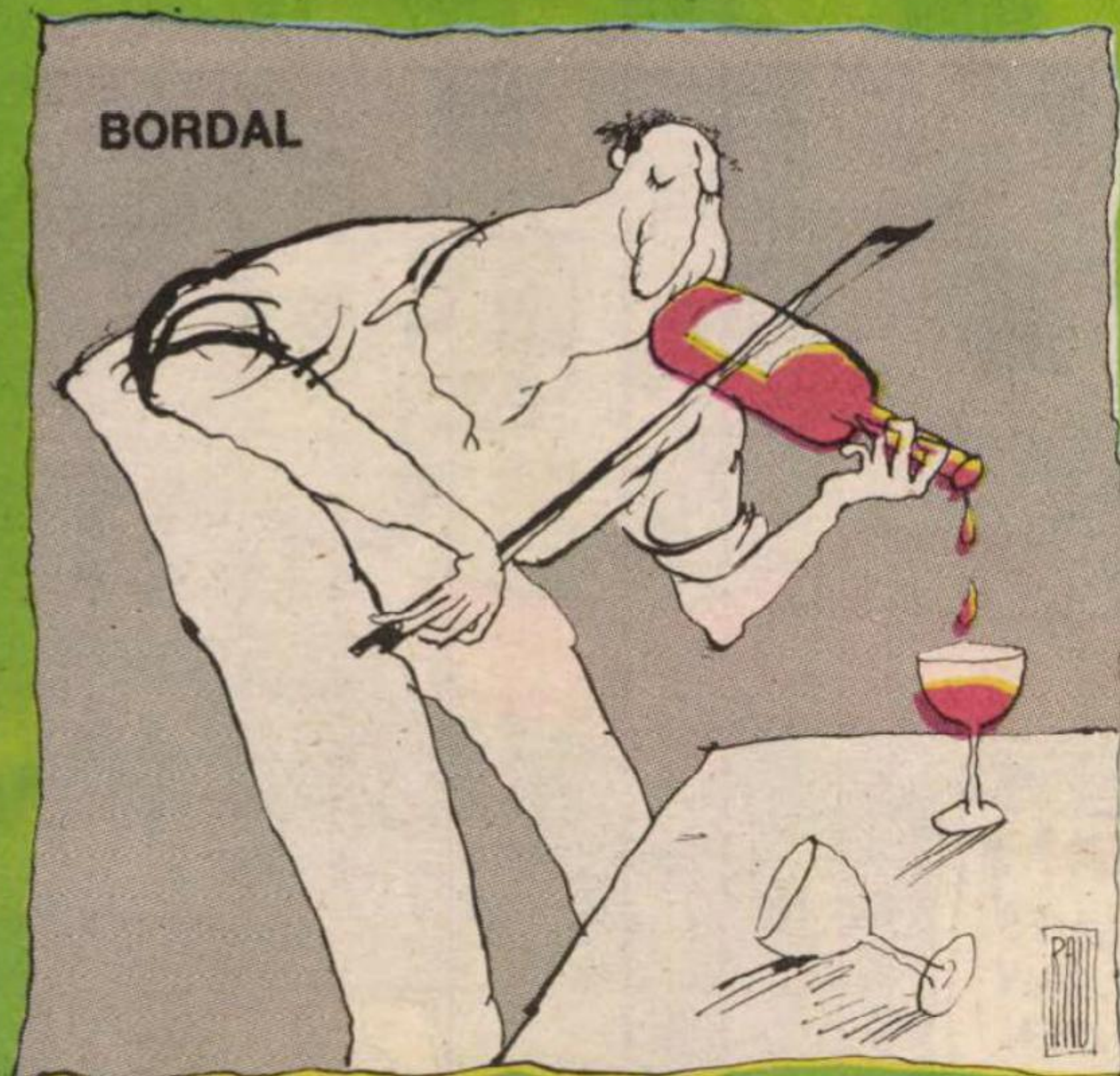
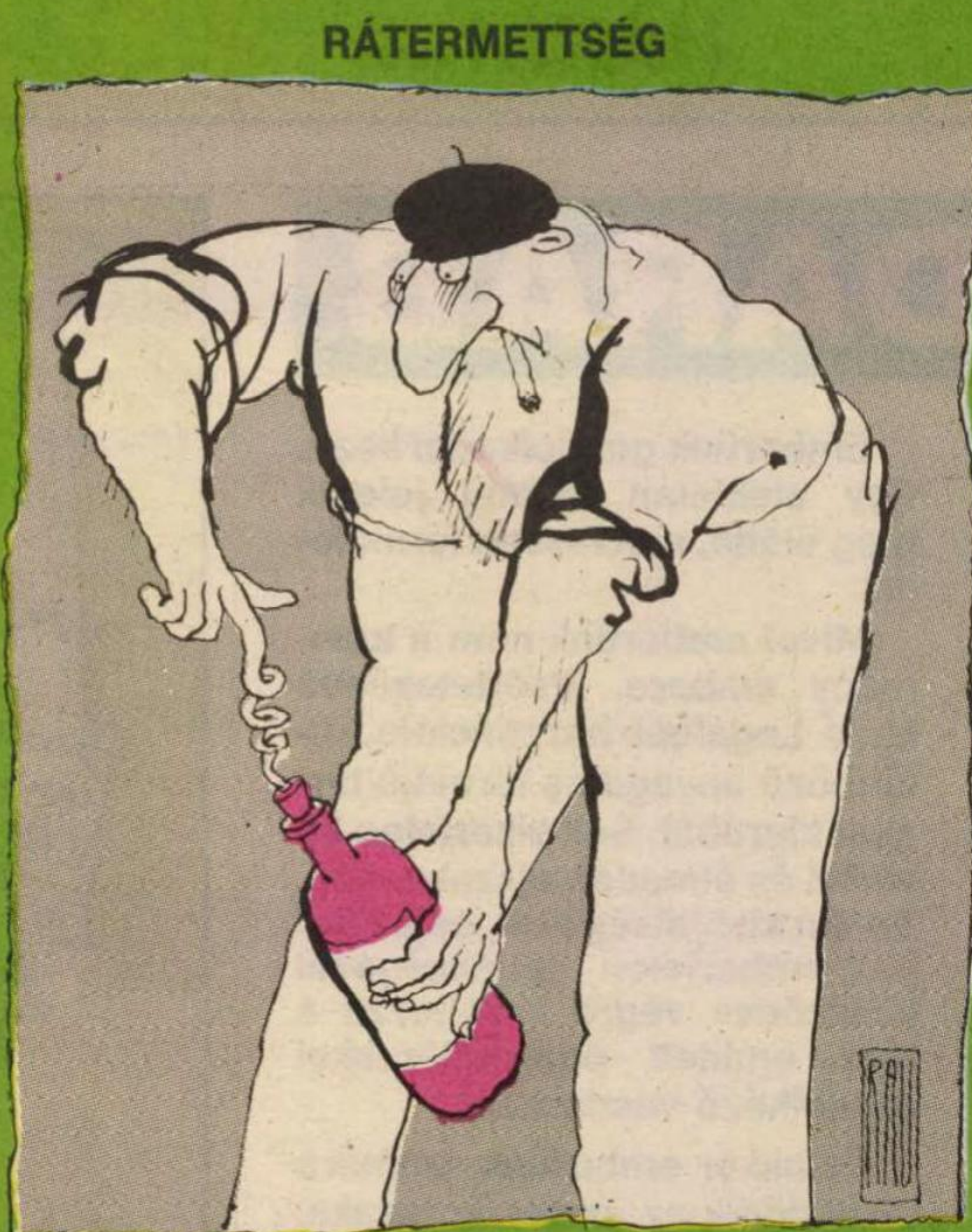
Micsoda szerencséje
van Szerencsnek...

**VÉGRE
KUPAGYÖZTESEK
LETTEK!**

— Nem engednek szóhoz, félelemben
élek...

– Kénytelenek voltunk a hidroglóbuszt is feltölteni borral, így teljesült egy régi vágyunk: még a vízcsapból is bor folyik...

– Most már öntheted bátrabban, Robika!

MANI

...Pénzalap, pénzadomány, pénzbeszedő, pénzbírság, pénzböszög, pénzbüntetés...

...Rajtpénz, kenőpénz, bánatpénz, csúszópénz, fejpénz, hálapénz...

Óh, milyen, milyen gazdag édes anyanyelvünk!

SZÜRETI ÁRUKAPCSOLÁS

JÓ BOR I HA

- Adjonisten, Jani bátyám!
- Megállj, hékám! Ne te ne Átkozódj csak a magadfajta val!
- Ne bomoljon, Jani bá'! Átkozódik az ördög! Hát nem így köszönnek errefelé, már ősidők óta?!
- Látszik, fiam, hogy rég elszakadtál a tehén farától! Ma napság más köszönés járja mi felénk. Befellegzett itt már az adjonistennek!
- Azt ne mondja, öreg, hogy visszajött a „Szabadság elvtársak!”
- No, az még nem. De mára „hagyjonisten”-né alakult az adjonisten!
- Aztán mitől hagyjon, ha meg nem sértem?
- A terméstől, fiam, a politikától, meg a szaporulattól!
- Hol van itt szaporulat, Jani bá', amikor tavaly az összes anyakocát levágták?
- Szószaporulat van, édes fiam! Nem a marha, nem a sertés fiadzik, hanem a szőlő! Manapság már az is szakértő, aki annak idején azért lett főagronómus, mert kinőtte a városi KISZ-titkári székben a liberót!
- Csak nem a pártokra hagyagysz?
- Fején találtad a szöveget, fiam! Bizony, hogy azokra! De főleg arra, amék már a választási jelszavával megátkozott bennünket!
- Melyik volt az?
- Hát amelyik azt hirdette, hogy „Bort, búzát, békességet!” És még azt mondja, hogy negyvennyolc óta nem fog az átok?! Nem a fenét, fiam! Annyi búzánk lett, meannyi bornak nézünk elébe!

MEGÁRT, OK!

hogy kiver a hideg veríték, ha átgondolok.

– Jó, jó, Jani bátyám, megfogant a búza, megfogant a bor, de a harmadik „átok” mégsem eljesült!

– Hát ez az, fiam! Jól írta azt annak idején, aki írta, hogy „Nincs béke az akácfák alatt”!

– Olajfák, öreg, nem akácfák!

– Nem mindegy? A lényeg az, hogy zúr van a fákkal! Ha tudni akarod: azt mondta a Jani sógor, aki gépszerelő a térszben, hogy az ifákkal is baj van! Rozi lányom meg – aki szintén abban a térszben könyvelő – azt mondja, hogy az áfával van baj! Az a sok savarteszű miért nem gondolt erre, amikor annak idején nyakra-főre szervezték a fásiási hónapokat?!

– Túléljük a bajokat, aztán majd leöntjük a bosszúságot egy jó üveg borral!

– Csatornába öntjük, fiam! Már most azzal rémisztgetnek, hogy nincs tárolótér, nem veszik át. No meg hát, a külföldieknek sem kell. ...Bezzeg, amikor még párt, meg néprontbulik voltak! Akkor nem kellett attól tartani, hogy beleszalódik a lőre a hordókba!

– Akkor most mi lesz a borral?

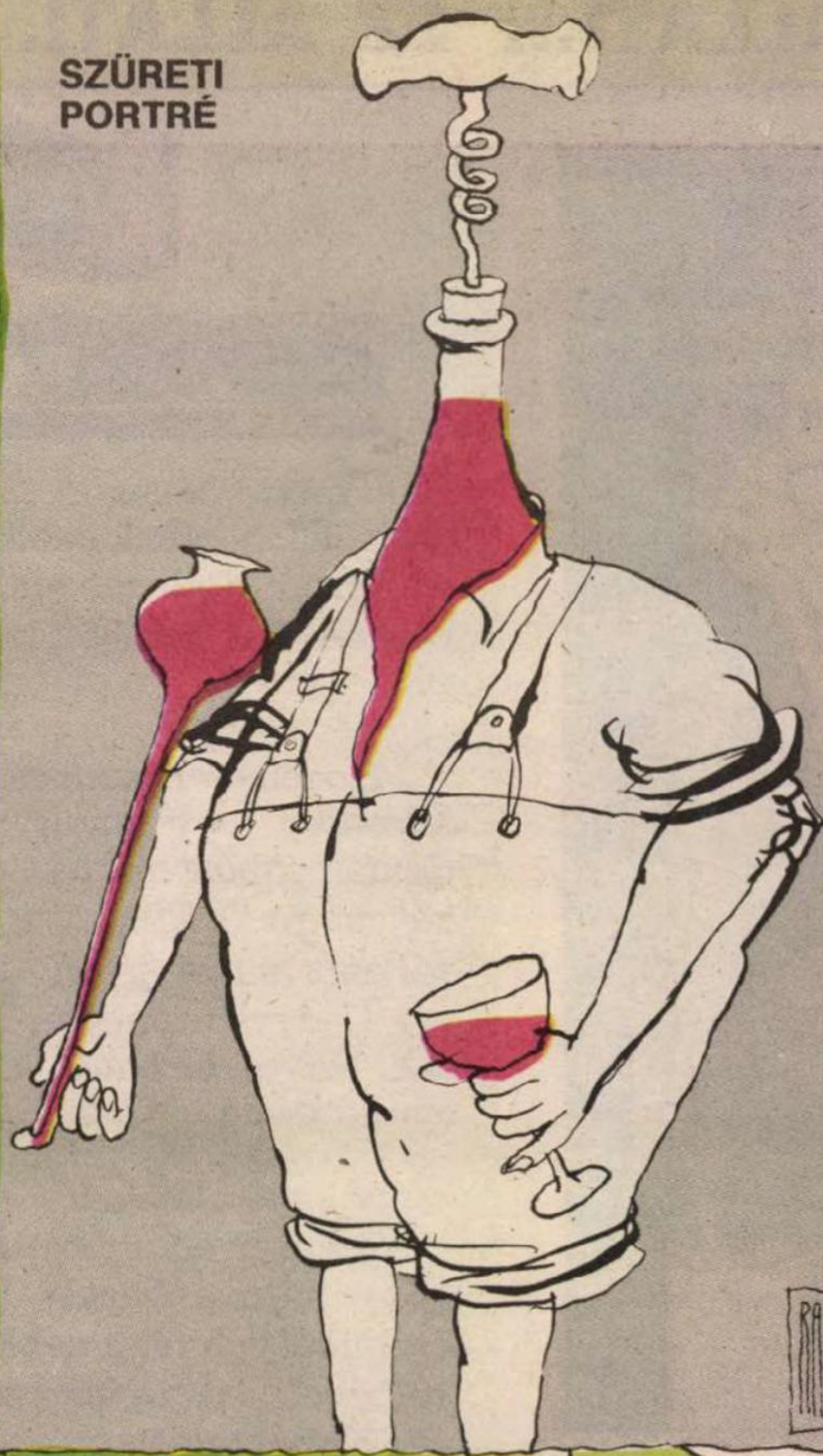
– Mi lenne? A parasztember segít magán. Házilag sutyombba lepároljuk és szesszel fogjuk hajtani az Opelt, meg a padát. De erről, öcsém, egy szót sem senkinek!

– Miért?!

– Még csak az kéne, hogy már a must árába is beépítsék kötelező biztosítást!

(BODNÁR)

SZÜRETI
PORTRÉ

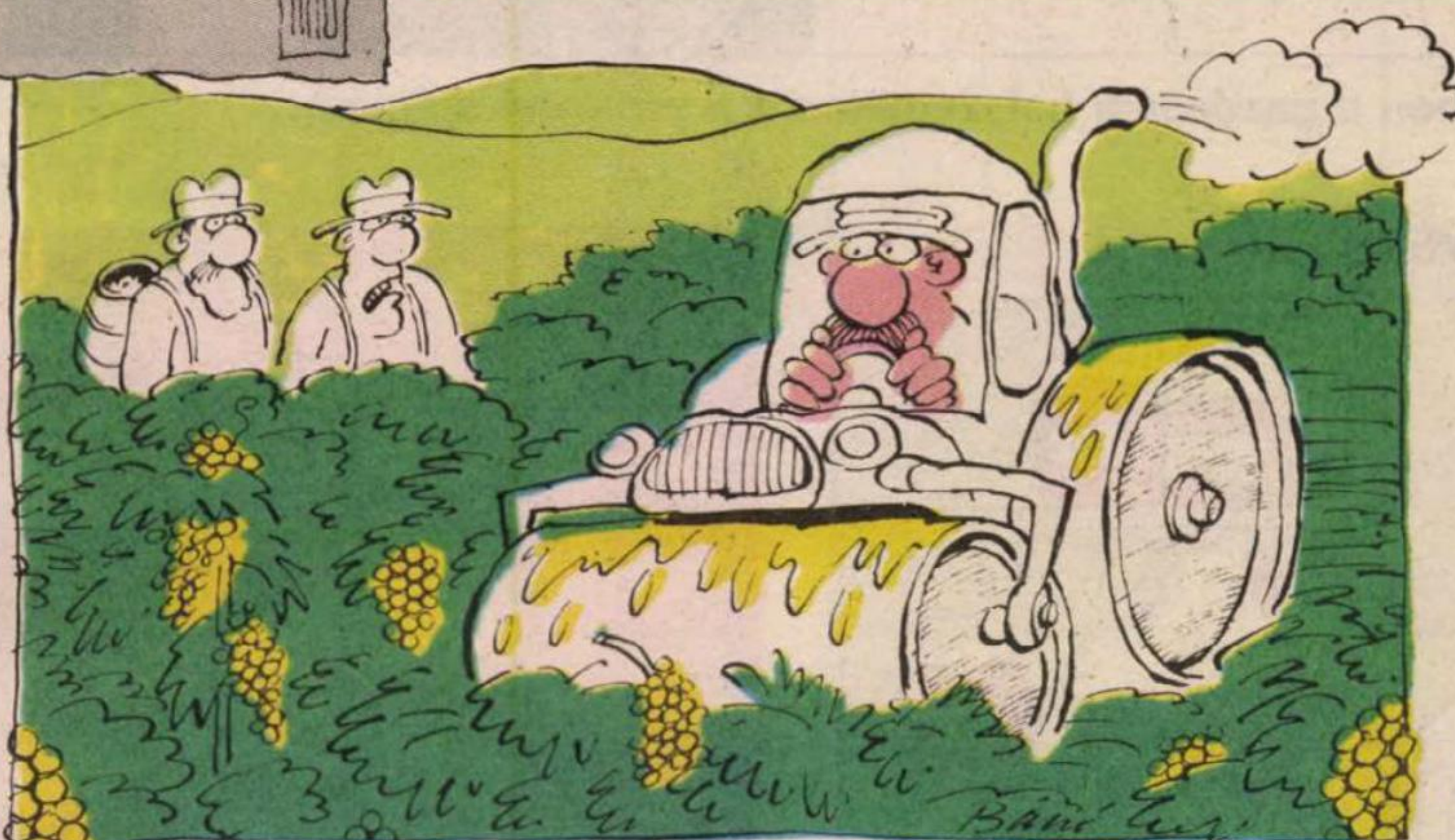

FORRALT BOR

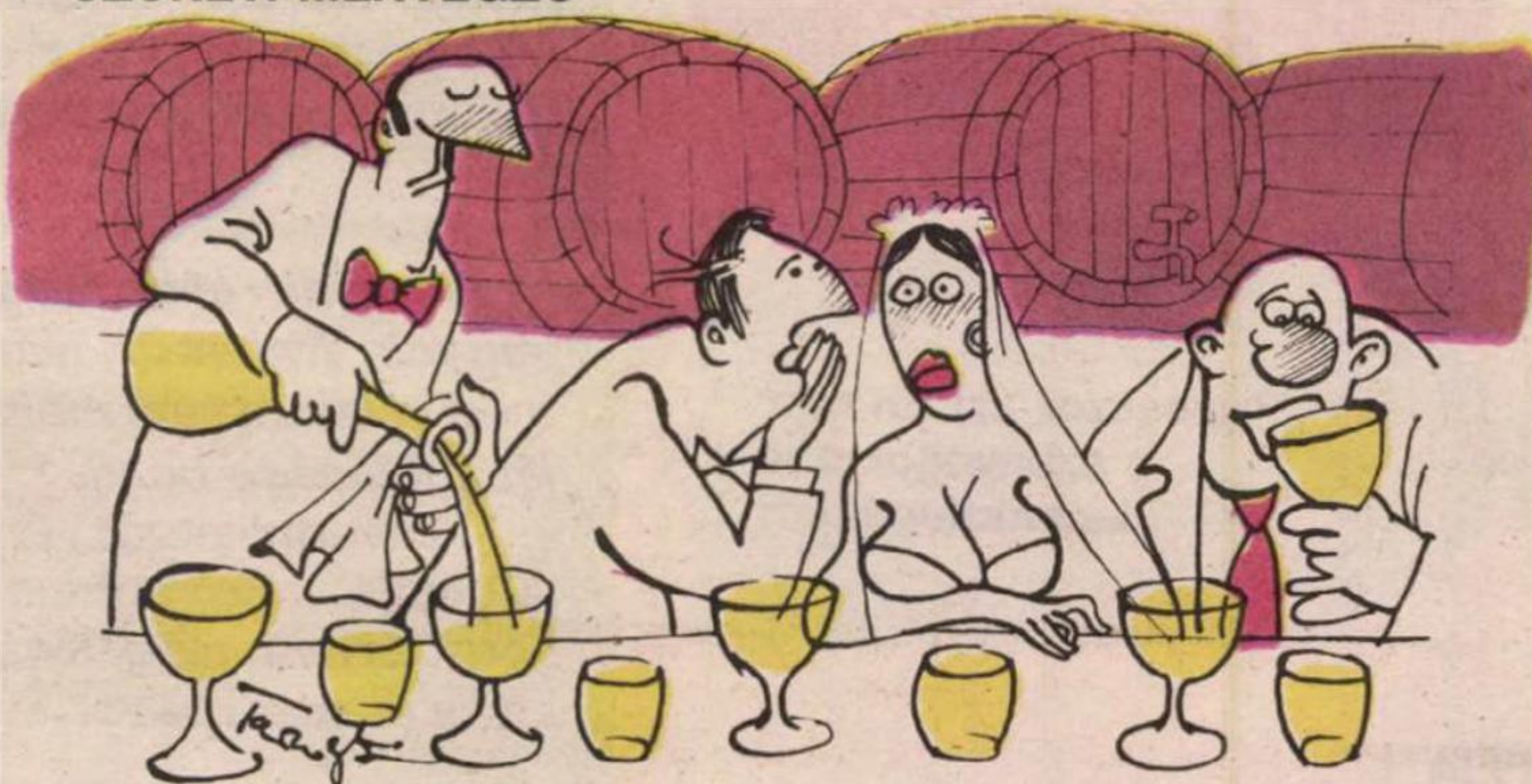
Szociál-
demokrata
választási
vereség

NYUGI, ANNA!
SVÉD-
ORSZÁGBAN...

– Furcsán szüretel a Pali bácsi, amióta nem tudja eladni a borát

SZÜRETI MENYEGZŐ

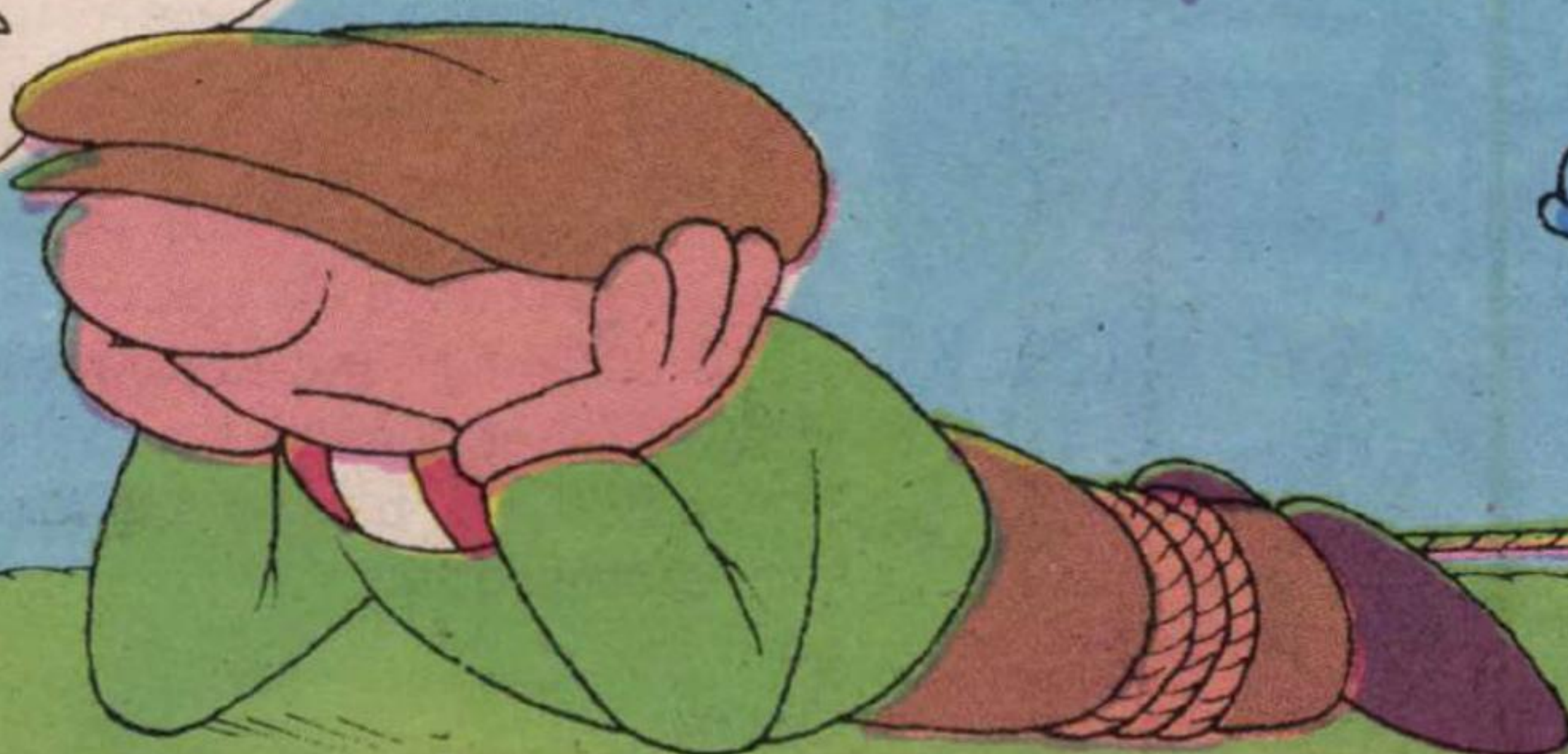
– Elfogyott a szóda! Nem tudna valaki a násznépből bort vízzé változtatni?

Woody Allen:

Fogd a pénzt,
és fuss!

KUPA MIHÁLY:
FOGD A PÉNZT,
MERT HUSS...

VAGY EGY
ELKÉPESZTŐEN
CÉLTUDATOS
HÁZIÁLLAT...

NEMES

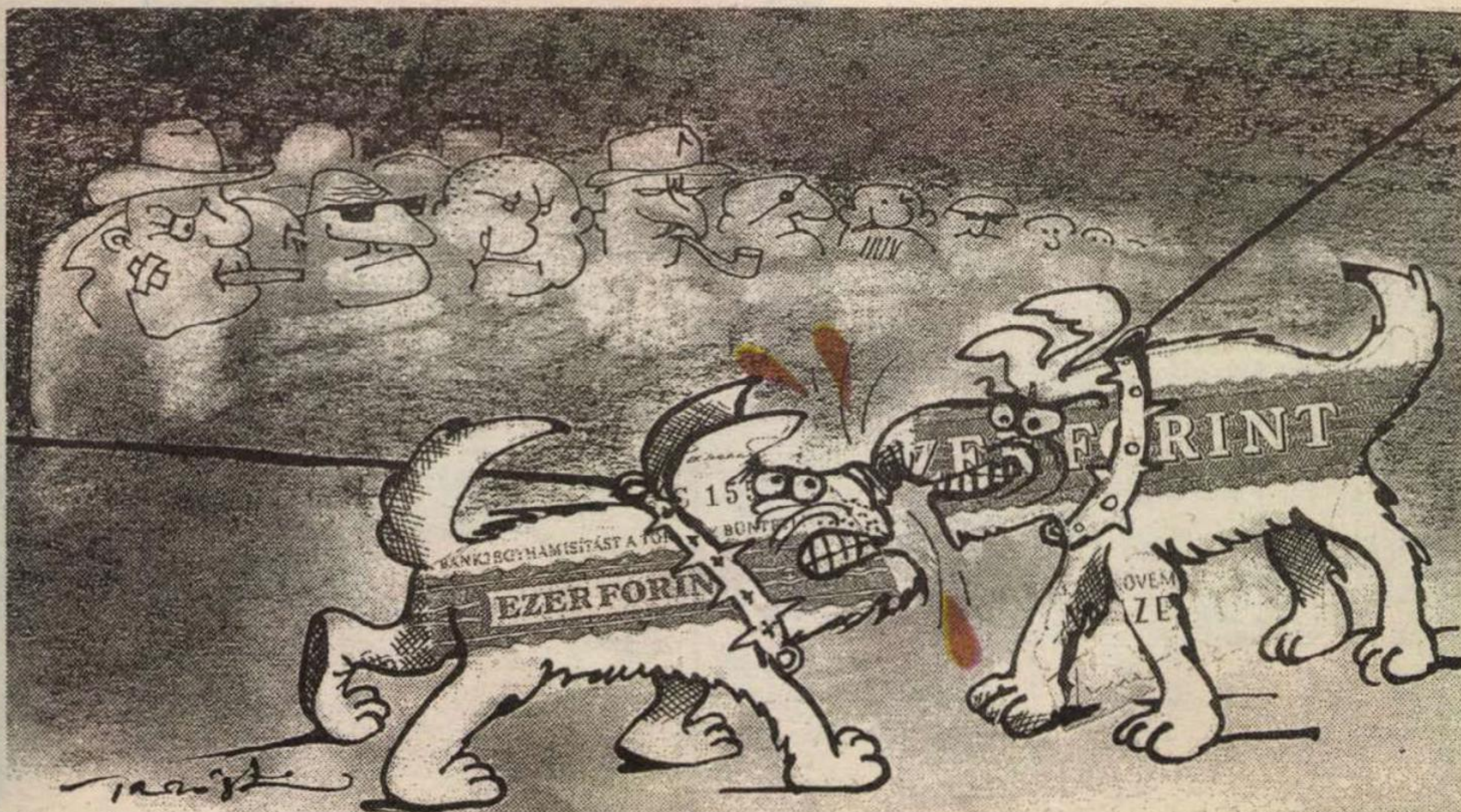

– Ebben a gazdasági helyzetben ezt a protézist ajánlom...

VÉRHIÁNY

ITT A „KUTYAMAFFIA”!
(Vérre menő viadalokkal)

Már a „D”
variánsnál
tartanak
a bösi erőmű
ügyében

NYUGI,
VAN MÉG
BŐVEN
AZ ABC-BŐL

– Professzor úr! Én már
a szúnyogokat is
kicentrifugáltam

LUDAS

POSTA

(A rang kötelez. A bizalom még inkább... Kedves olvasóink hozzánk intézett leveleiből válogattunk ezúttal. Kérem, a tehetségünk és humorérzékünk korlátozta válaszainkat kezeljék bizalmasan.)

*

„Tisztelt szerkesztőség! Mi itten a faluban szeretnénk létrehozni egy amolyan közösségi tévéstudiót. Mindenféle jópofa marhaságot csinálnánk benne! Kérdezzék meg a Kudlik Julikát, beszállna-e hozzánk? Magamról csak annyit: jelenleg még maszek cipész vagyok.”

– Kedves uram, kérdését továbbítottuk Kudlik Julinak. Szíves türelmét kérjük. Ön addig is maradjon nyugodtan a kaptafája mellett.

*

„Szívesen elküldeném önöknek a szójareceptjeimet, hogy népszerűsítsék azokat a lapjukban. Biztosan örömmel vennék a népek... Honorárium fejében küldhetnének nekem két kiló borjúbélszint.”

– Kíváncsian várjuk a szójarecepteket! Kedvességét szerkesztőségünk sajnos csupán bifsztekreceptekkel tudja viszonzni.

*

„Nálunk itt a környéken azt beszélnek, hogy az APEH a hozzá befolyt pénzekből masszázsszalonokat fog nyitni a fővárosban...”

– Nem erősítjük meg a hírt. Mi ugyanis éjszakai lokálokról hallottunk. Rövidesen bemutatkozik az első APEH-show, Felettünk a csillagos ég címmel.

*

„A segítségüket kérem! Ugyanis nem tudom eldönteni, hogy milyen jelmezbe öltözzek a szüreti nyugdíjas bálon...”

– Nos, a nyugdíjas bálra valami egyszerű, olcsó jelmezt tudnánk elképzelni. A kedves levélíró öltözzék például jövő évi költségvetésnek. Így az adámkosztüm fölé mindössze néhány külföldi hitelt kellene fölvennie.

*

„Harminc éves, csinosnak mondott független nő vagyok. Walter úr, már háromszor írtam magának, de még válaszra sem méltatott! Lehetséges, hogy a postáját a felesége bontja?”

– Tévedni tetszik! A postámat a feleségem édesanyja bontja... Egyébként, drága hölgyem, azt javaslom, hogy őrizze meg továbbra is függetlenségét. Ritka kincs az manapság!

*

„Szegény Petőfit nem találták meg Barguzinban. Javaslom, keresgéljék őt most egy kicsit mifelénk is, így legalább rajtunk lenne egy darabig a világ szeme. Nagyatádon például a mi utcánkban még járda sincsen!”

– Remek tippet adott, hiszen Petőfi Sándor sohasem írt verset a járdáról. Lehetséges tehát, hogy megfordult Nagyatádon. Mindenesetre Ön haladéktalanul kezdje el a keresgélést...

*

„Igaz-e az a hír, miszerint a német televízió igen dicséri a mi Szomszédok című sorozatunkat?”

– Ahogy mondani szokás: a hír igaz... Csupán nem a német, hanem a kubai televízió, nem dicséri, hanem elítéli, és nem a mi szomszédainkat, hanem a saját szomszédait.

Bizalmukat e héten köszöni:
WALTER BÉLA

BŰN ÉS BŰNHÓDÉS

PARASZTBECSÜLET

Thália a magasban

Szeretek minden színházat, ha jó. Függetlenül attól, hogy hol játszanak a színészek. Felőlem tarthatják az előadást kőszínházban vagy szabadtéren, szobában, pincében, padláson, raktárban, stégen, cukrászdában, nem a hely a fontos.

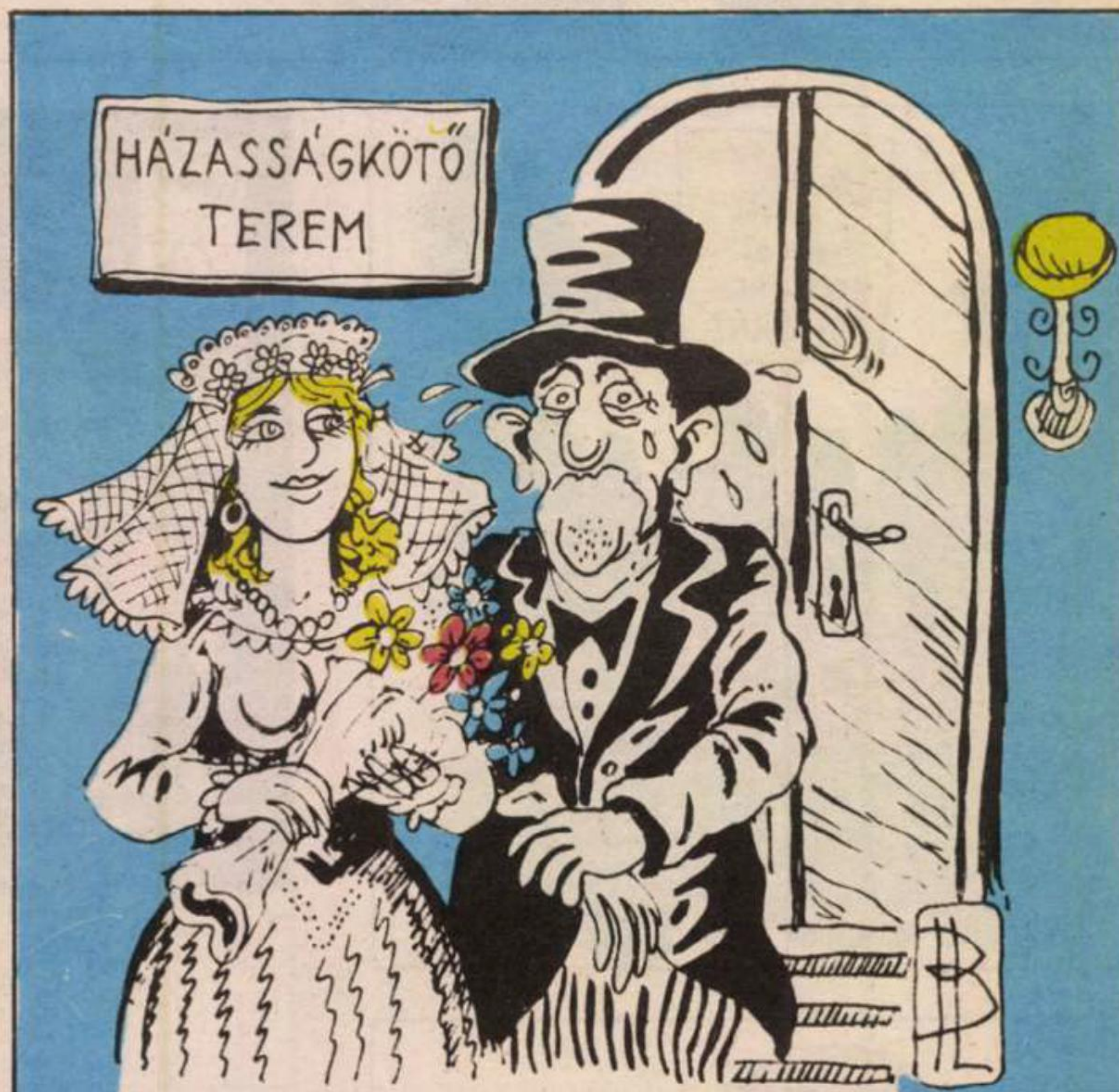
Legalábbis eddig nem tartotam fontosnak. Most azonban kissé riadtan hallom a Malév hirdetését a rádióban. Egyik gépén, légiút közben tartanak színelőadást. Kíváncsi vagyok, hogy sikerüljön, de mi történik, ha rossz szándékú emberek, mondjuk terroristák, elfoglalják a gépet? És az eredetileg műsorra tűzött Csillagszóró helyett az Altona foglyait adják elő? Vagy a Főbe-lövendők klubját? A bűn és bűnhődés?

A vértászt? Az ügynök halálát? Carrar asszony puskáit? De ne gondoljunk mindjárt a legrosszszabba. Mi van, ha technikai vagy egyéb okok miatt meg kell változtatni a műsort? Hamarjában mit kapnak elő? Lengyel Menyhért Tájfunját? Shakespeare-től A vihart? Imádják majd az utasok, képzelem, már csak a címek miatt.

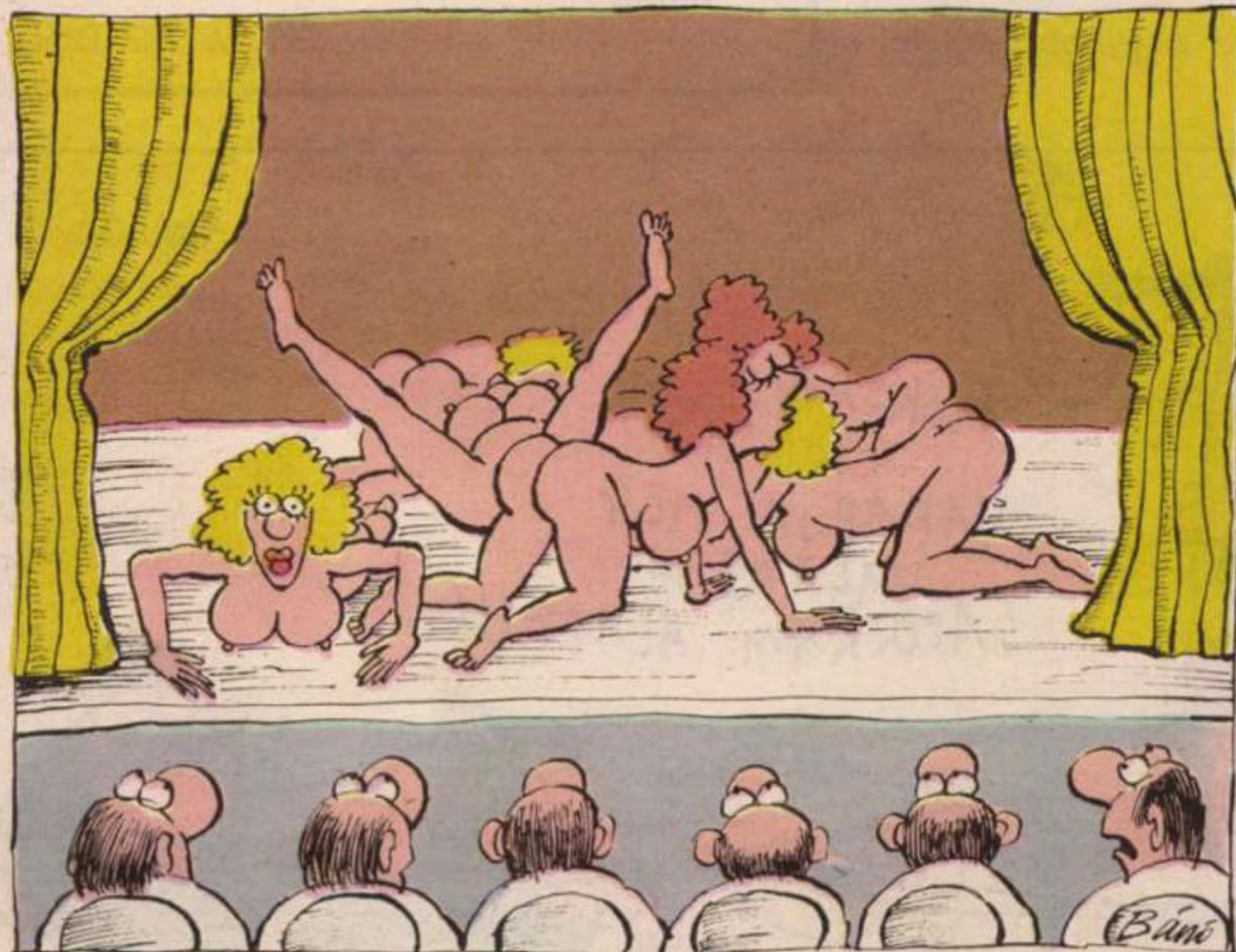
És még ha minden a tervek szerint zajlik le, de hogyan megy ki, miként távozik az a néző, akinek nincs kedvére a játék? Kap ejtőernyőt? Katapultálják? A szervezők helyében én mindenesetre Shaw művét hirdetném: Sosem lehet tudni...

(kürti)

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA

SZÍNHÁZI LELEMÉNY

– Amióta szerződtek a szomszéd pipsó társulatát, nem szorulnak támogatásra

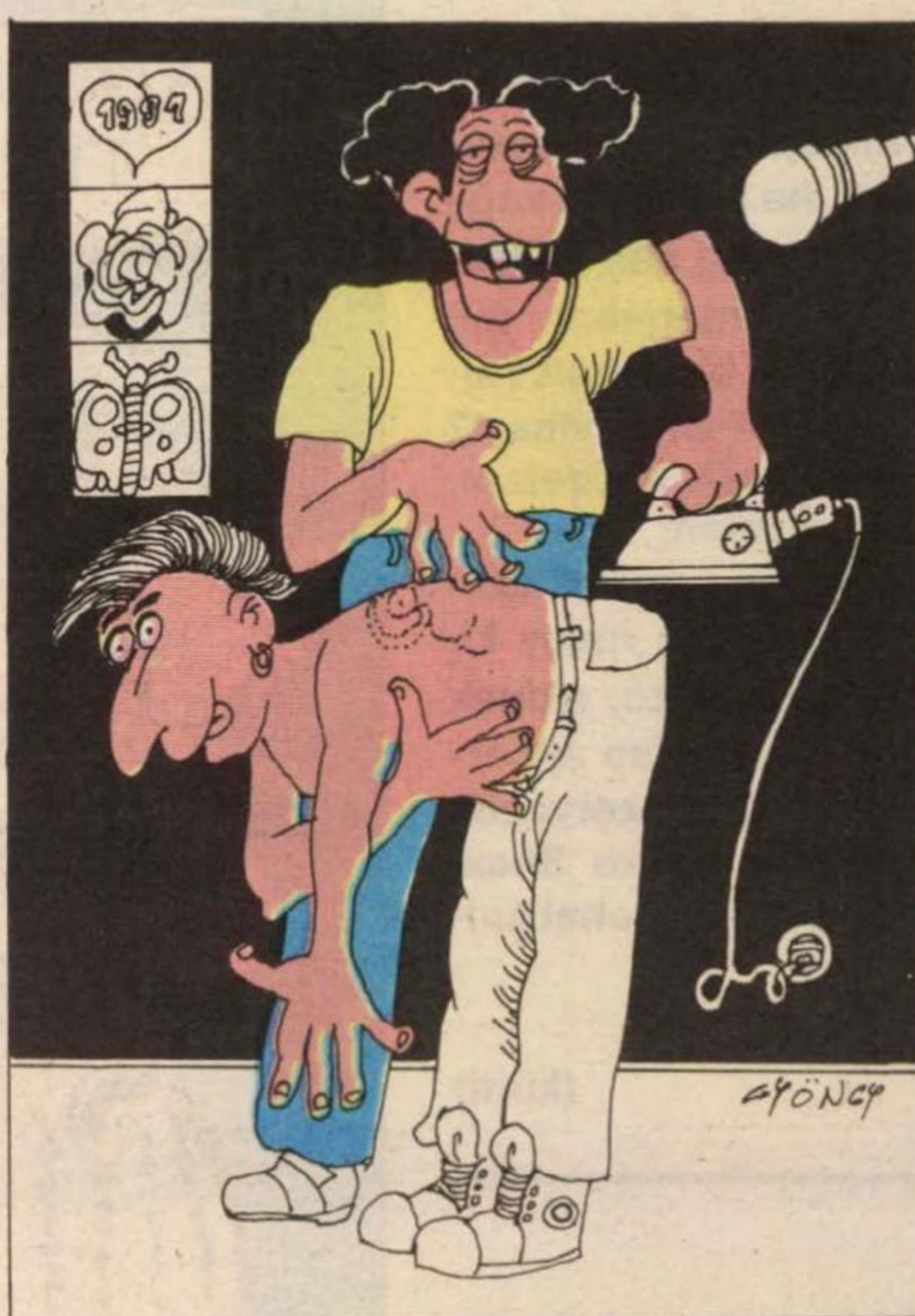
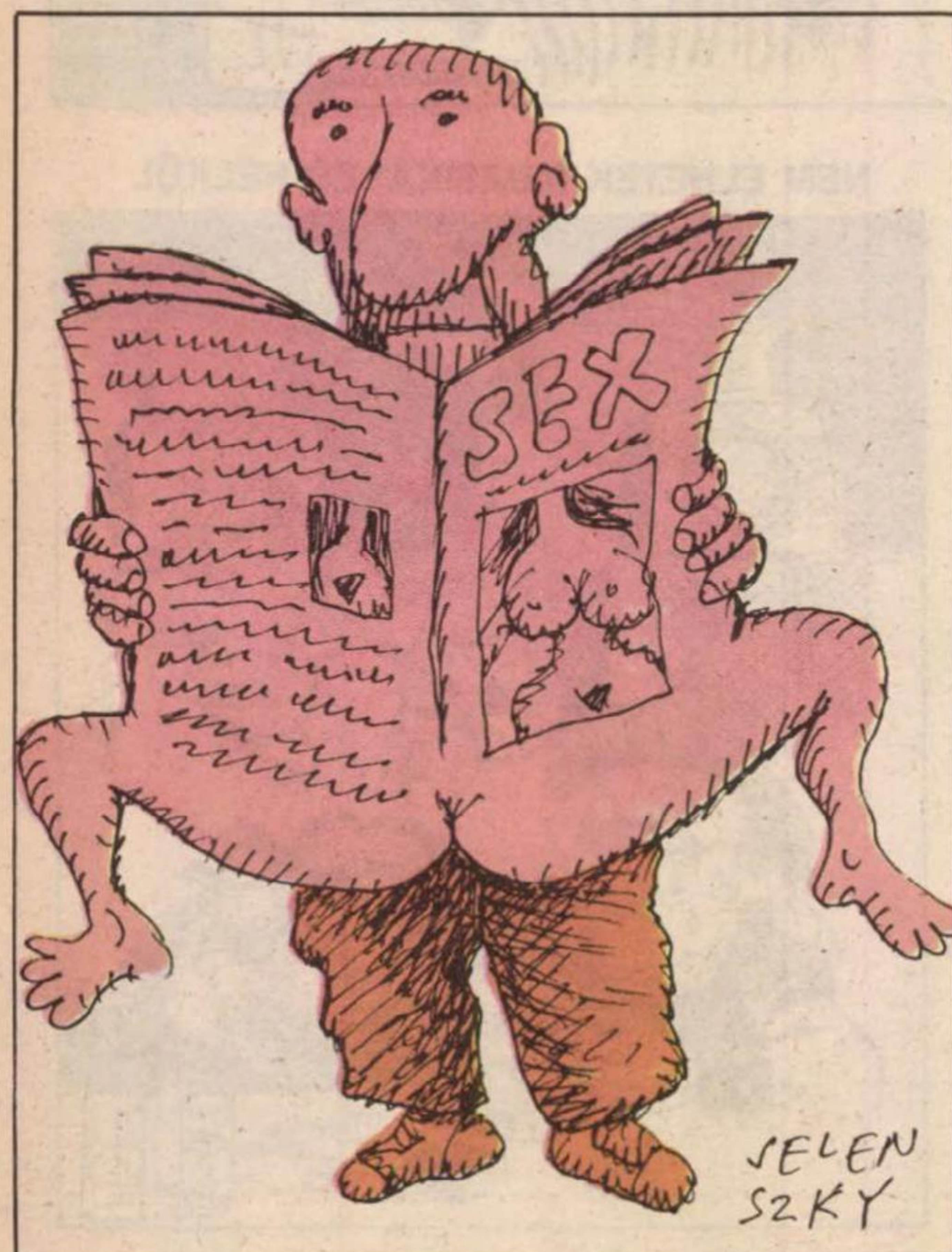
NEM ÉLHETEK MUZSIKASZÓ NÉLKÜL

Szeretettel
köszöntjük
a 40 éves
Vidám
Színpadot

NEMCSAK
A HÚSZ-
ÉVESEKÉ
A VILÁG

A SEBESSÉG MEGSZÁLLOTTJA

– Most egy kicsivel nagyobb felületet tetovállok...

TOP-RONGY, 12.

(A Ludas Matyi őszi slágerlistája)

- 1 Republic: Repül a bálna
(Leépítések lesznek az Állatkertben)
- 2 Beatrice: 8 óra munka, 8 óra pihenés
(A szakszervezetek már megint nem férnek a bőrükbe...)
- 3 A. D. Stúdió: Álmaimban Amerika
(Kupa Mihály elképzelései az új áthidaló-kölcsonról)
- 4 Mary: Kicsi az ember
(Antall József Japánban járt)
- 5 Flipper Öcsi: Homokot szórt a szemembe
(Az OKGT megmagyarázza a felemelt útalapot)
- 6 Manhattan: Rossz vagyok, de használható
(Thürmer Gyulát megerősítették tisztességében)
- 7 Delhusa GJon: Nekem mindenem a farmerem
(Torgyán szorgalmazza a farmergazdaságok létrejöttét)
- 8 Zorán: Eső előtt, eső után
(Megint átvert bennünket az Aigner Szilárd...)
- 9 Neoton: Szalad a lány az úton
(Tovább romlott a közbiztonság)
- 10 Szandi: Hármat dobban a szív
(Sikeres átültetést végeztek a Szívsebészeti Klinikán)
- 11 Bikini: Részegen ki visz haza?
(Meccs volt az Üllői úton...)
- 12 Pa-Dö-Dö: Bye-bye, Szása
(Puccsistákkal teli vonat indult Szibériába)

SHOWDER DUÓ

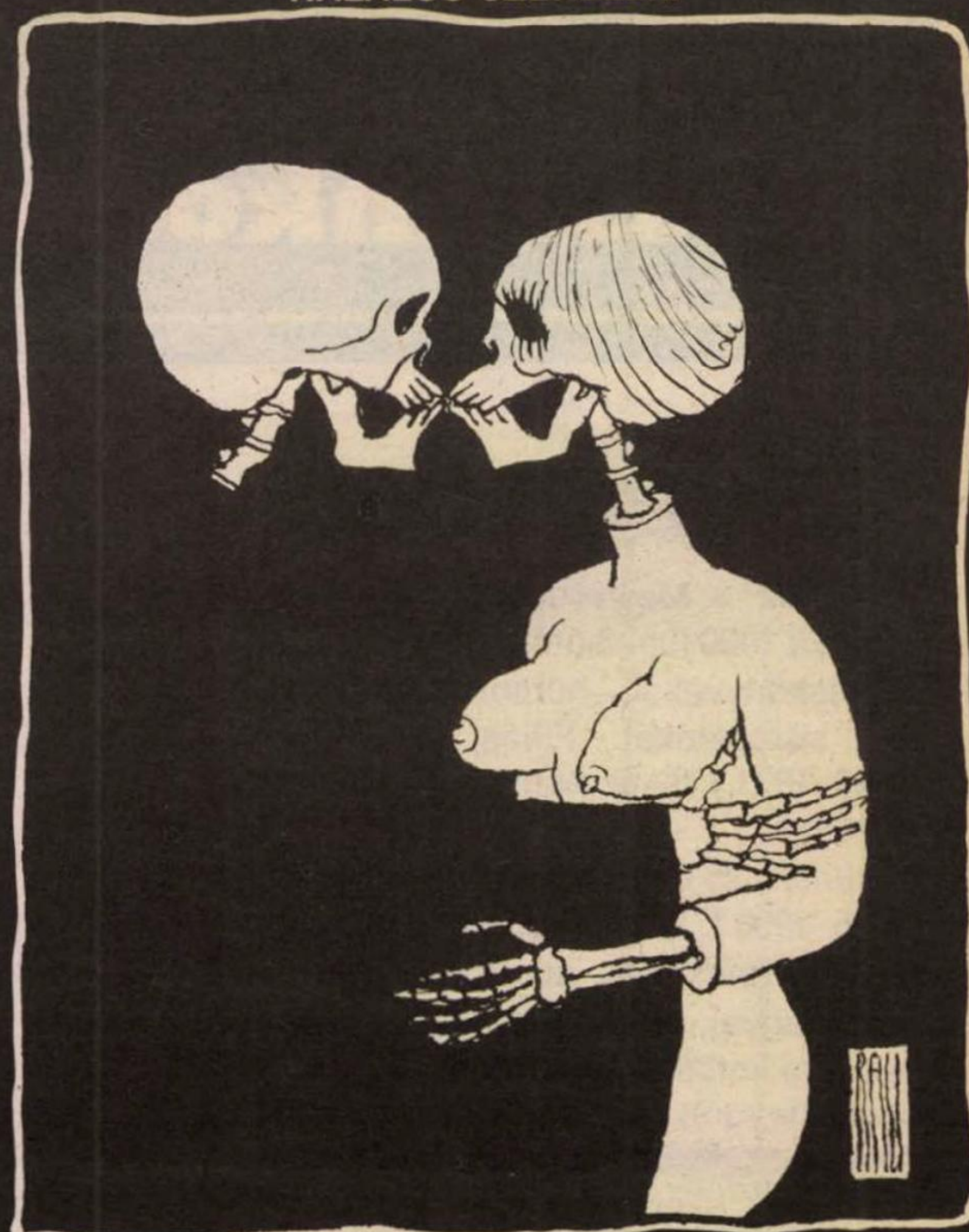
TÜZELŐ

GÖRDESZKA DILI

HALÁLOS SZERELEM

FEKETE

OLDAL

KONSZENZUS

– Oké, oké! Tied a tárcája, enyém az órája

– Jaj de jó, hogy felébresztett! Olyan rémeset álmodtam...

Expressz üzenet az Expressz hirdetőinek!

**Budán megnyílt
az Expressz új információs irodája**

Nyitva: hétköznap 8-20 óráig, szombaton és vasárnap 9-13 óráig.

Felvilágosítás, jelíges levelek átadása, hirdetésfelvétel.

Cím: Budapest XI., Bartók Béla út 32. - bejárat a Bertalan Lajos utcából.

Telefon: 1-811-758

BUDÁN IS A HIRDETŐKÉRT!

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: a Mesterdetektív című lap számaait 1990 júniusától, régi mese- és verseskönyveket, humoros könyveket, sorozatokat, Füles Évkönyvet (1960–1991.), Isaac Asimov Alapítvány könyveit.

Kínálnak: 25 év bekötött Ludas Matyit (1965–1990.), külföldi bélyegeket, színesek, énekesek, sportolók posztereit, magyar és külföldi képregényeket, régi kottákat (Beethoven, Mozart, Bach, Haydn), vitorlás hajót, lemezjatszót, tv-szekrényt, 125-ös gépi satut.

Cserélnek: szétszedhető vitorlás hajót videóra, orosz nyelvű könyveket: Magyarország történetét, a Szovjet repülés történetét és Óceán című köteteket horgászeszközökre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhirre tett holmik után hétfőn, csütörtökön és pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Íme, egy budapesti bank az elegáns belvárosban, amely hosszú-hosszú hónapok óta igen közel áll... No, nem Önhöz, Nyájas Olvasó, hanem az összeomláshoz. (Javaslatunk: a bankárok segítsék meg némi hitellel a honi építőipart.)

(Fotózta: Hegoczki Ferenc)

TURKÁLÓ

Még nem dőlt el Rust fellebbezése

Kártérítést fizet a hasbaszúrt ápolónő-

Aligha! Nem elég, hogy hasbaszúrták?
(Az Esti Hírlapból ollózta: Pörjés L., Budapest)

LEGALÁBB EGY SZAMARAT

Kevesebb a kisgazda

Ha ez megoldás ...
(A Pest megyei Hírlapból ollózta: Kormos Béla, Vác)

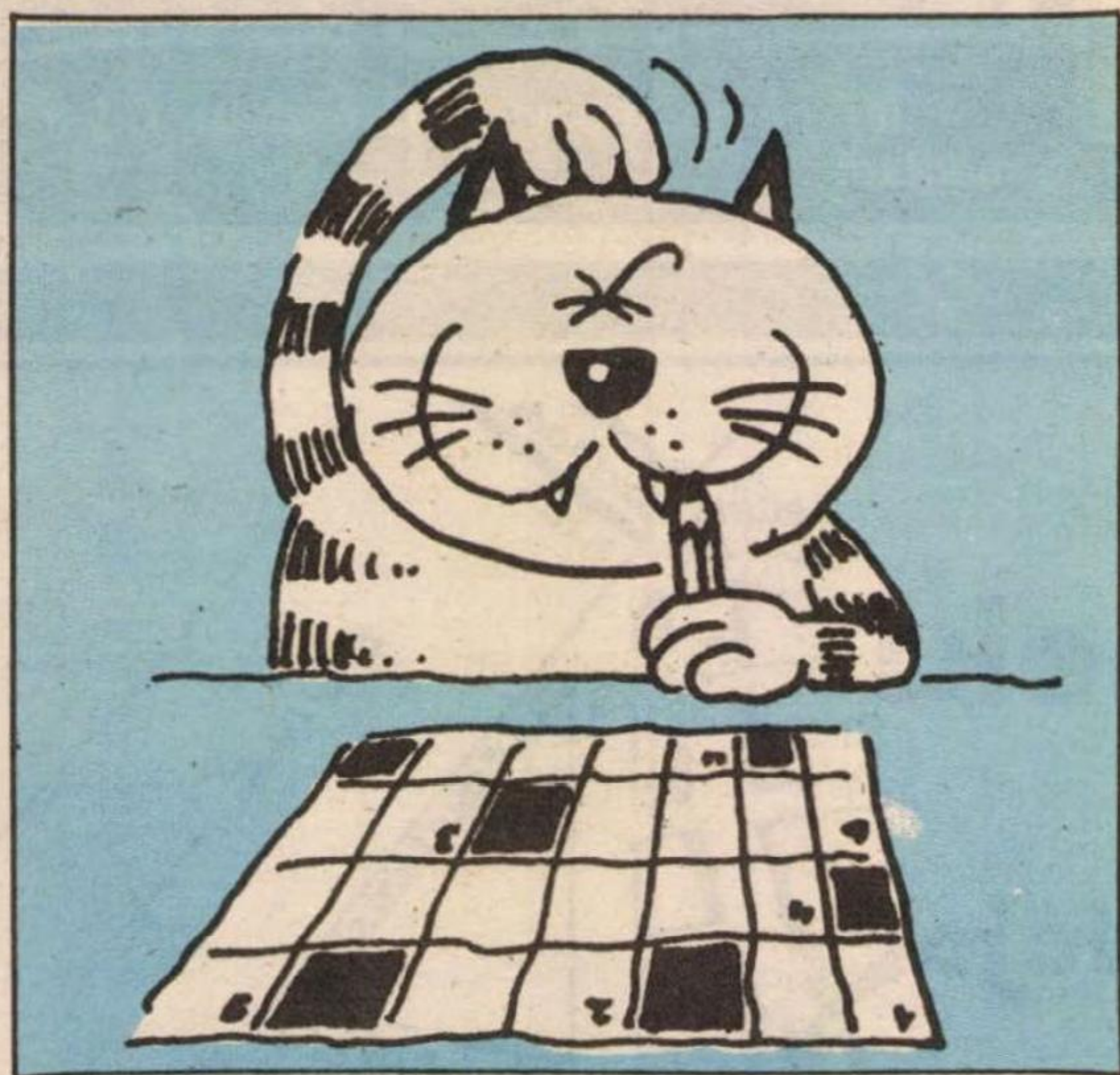
Fájdalommal tudatjuk, hogy
PÉRCSI JÁNOSNÉ
sz. Weber Vilma
(néhai Czotter Jánosné)
életének 81. évében elhunyt. Temetése szeptember 5-én, három óra-

Hogy is van ez?...
(A Vas Népéből ollózta: Rózsa Imréné, Szombathely)

K O B A K

REJTVÉNY + KRIMI + HUMOR

Minden rejtvény nyer!

Keresse a hónap végén az újságárusoknál!

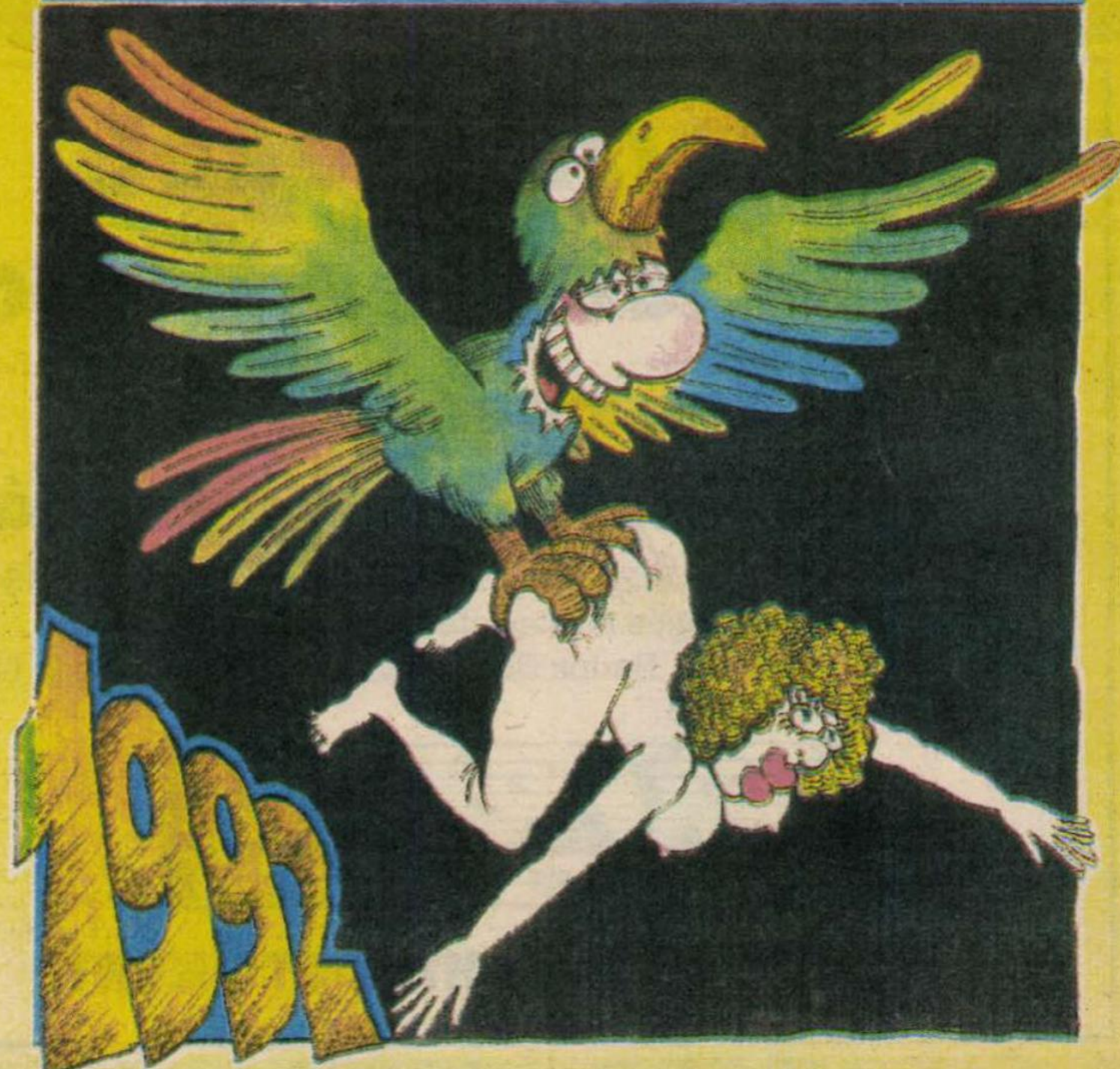
K O B A K

MEGJELENT

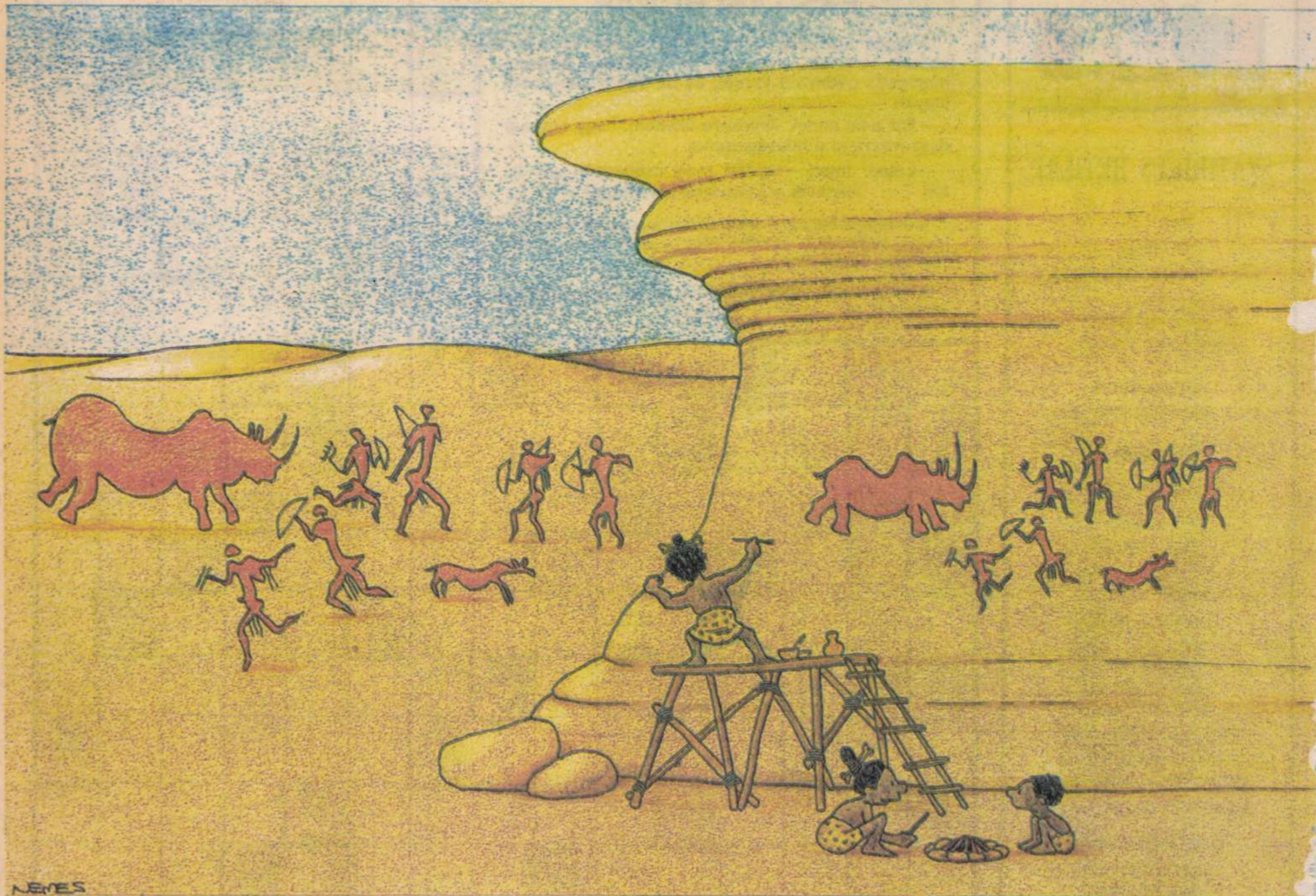
LUDAS

MATYI

ÉVKÖNYVE

MÚZEUMI HÓNAP

NEMES

ORPHEUS AZ ALVILÁGI

